KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 473/2010

av den 31 maj 2010

om införande av en provisorisk utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad *grundförordningen*) ([1]), särskilt artikel 12 i denna,

efter att ha hört rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

(1) Den 3 september 2009 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) att det skulle inledas ett antisubventionsförfarande beträffande import till unionen av visst slags polyetentereftalat (nedan även kallat *PET*) med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten (nedan kallade *de berörda länderna*).

(2) Samma dag meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]) att ett antidumpningsförfarande kommer att inledas beträffande import till unionen av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten och inledde en separat undersökning (nedan kallat *antidumpningsförfarandet*).

(3) Antisubventionsförfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 20 juli 2009 av intresseorganisationen Plastics Europes kommitté för polyetentereftalat (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del – det rör sig i detta fall om mer än 50 procent – av EU:s produktion av det slags polyetentereftalat det gäller. Klagomålet innehöll prima facie-bevisning om subventionering av den nämnda produkten och om därav vållad väsentlig skada som ansågs vara tillräcklig för att motivera inledandet av ett antisubventionsförfarande.

(4) Innan förfarandet inleddes och enligt artikel 10.7 i grundförordningen underrättade kommissionen regeringarna i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten om att kommissionen hade mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål enligt vilket subventionerad import av polyetentereftalat med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten vållar unionens industri väsentlig skada. Regeringarna inbjöds till samråd för att klargöra situationen beträffande klagomålet och finna en gemensam lösning. Alla regeringarna godtog erbjudandena om samråd, som därefter hölls. Under samråden kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås. Man beaktade dock synpunkterna från myndigheter i de berörda länderna när det gällde påståendena i klagomålet om att stödsystemen inte var utjämningsbara. Under eller efter samråden erhölls uppgifter från regeringarna i Pakistan och Förenade Arabemiraten.

1.2. Parter som berörs av förfarandet

(5) Kommissionen underrättade officiellt de klagande tillverkarna, andra kända gemenskapstillverkare, importörer/handlare och användare som man visste berördes, de exporterande tillverkarna samt företrädarna för de berörda exportländerna om inledandet av förfarandet. De berörda parterna fick möjlighet att lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(6) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som kunde visa att det fanns särskilda skäl till att höra dem, beviljades detta.

(7) Eftersom ett stort antal tillverkare och importörer i unionen föreföll vara berörda planerades att tillämpa ett stickprovsförfarande för undersökningen av skadan, i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval, uppmanades alla tillverkare och importörer i unionen att ge sig till känna för kommissionen och lämna de uppgifter om sin verksamhet avseende den berörda produkten under undersökningsperioden (1 juli 2008 – 30 juni 2009) som anges i tillkännagivandet om inledande.

(8) Fjorton tillverkare i union lämnade de begärda uppgifterna och förklarade sig beredda att ingå i urvalet. På grundval av uppgifterna från de samarbetsvilliga tillverkarna i unionen valde kommissionen ut fem tillverkare i unionen, vilka svarade för 65 procent av försäljningen från alla samarbetsvilliga tillverkare i unionen.

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) EUT C 208, 3.9.2009, s. 7.
([3]) EUT C 208, 3.9.2009, s. 12.

(9) Åtta importörer lämnade de begärda uppgifterna och förklarade sig beredda att ingå i urvalet. På grundval av uppgifterna från de samarbetsvilliga importörerna valde kommissionen ut två importörer, vilka svarade för 83 procent av alla samarbetsvilliga importörers import och 48 procent av all import från Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten.

(10) Kommissionen sände frågeformulär till myndigheterna i de berörda länderna, till de exporterande tillverkarna, till de tillverkare i unionen och importörer som ingick i urvalet och till alla användare och leverantörer som den visste var berörda samt till dem som hade gett sig till känna inom de tidsfrister som angetts i tillkännagivandet om inledande.

(11) Svar på frågeformulären erhölls från myndigheterna i de berörda länderna, en exporterande tillverkare i Iran och dess närstående handlare, en exporterande tillverkare i Pakistan och en exporterande tillverkare i Förenade Arabemiraten, fem tillverkare i unionen och en importör som ingick i urvalet, tio användare i unionen och tre leverantörer av råmaterial. Sju samarbetsvilliga tillverkare i unionen lämnade dessutom begärda allmänna uppgifter för skadeanalysen.

(12) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för ett avgörande i fråga om subventionering, därav vållad skada och unionens intresse.

(13) Kontrollbesök gjordes hos följande statliga myndigheter:

Ministerier och myndigheter i Iran

— Irans handelsministerium, handelsrepresentationskontoret (Teheran, Iran),

— Irans tullkontor (Bandar Imam Khomeini, Iran).

Ministerier och myndigheter i Förenade Arabemiraten

— Förenade Arabemiratens ekonomi- och industriministerium (Abu Dhabi, Förenade Arabemiraten),

— Investeringsmyndigheten RAK, regeringen i Ras al-Khaimah (Ras al-Khaimah, Förenade Arabemiraten).

(14) Kontrollbesök på platsen gjordes även hos följande företag:

Tillverkare i unionen

— Novapet SA (Spanien),

— Equipolymers Srl (Italien),

— UAB Orion Global PET (Indorama) (Litauen),

— UAB Neo Group (Litauen).

Exporterande tillverkare i Iran

— Shahid Tondguyan Petrochemical Co. (STPC) och dess närstående företag (Bandar Imam Khomeini och Teheran).

Exporterande tillverkare i Pakistan

— Novatex Limited (Karachi).

Exporterande tillverkare i Förenade Arabemiraten

— JBF RAK LLC (Ras al-Khaimah).

1.3. **Undersökningsperiod**

(15) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden 1 juli 2008 – 30 juni 2009 (nedan kallad *undersökningsperioden*, eller *UP* i tabeller). Undersökningen av hur de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada hade utvecklats omfattade perioden från och med den 1 januari 2006 till och med undersökningsperiodens utgång (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1. **Berörd produkt**

(16) Den berörda produkten är polyetentereftalat med en viskositetskvot på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628-5, med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten (nedan kallad *den berörda produkten*) som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20.

(17) Polyetentereftalat är en kemisk produkt som vanligtvis används i plastindustrin för tillverkning av flaskor och plattor. Eftersom detta slags polyetentereftalat är en homogen produkt har den inte uppdelats i olika produkttyper.

2.2. **Likadan produkt**

(18) Undersökningen visade att den polyetentereftalat som tillverkades och såldes i unionen av unionens industri och den polyetentereftalat som tillverkades och såldes på hemmamarknaderna i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten och exporterades till unionen har samma grundläggande kemiska och fysiska egenskaper och användningsområden. De anses därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. **SUBVENTION**

3.1. **Iran**

3.1.1. *Inledning*

(19) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från en statlig myndighet:

(I) Åtgärder kopplade till särskilda ekonomiska zoner – den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen

(II) Finansiering från det statliga petrokemiska företaget till den exporterande tillverkaren av polyetentereftalat

3.1.2. *Enskilda system*

I. ***Åtgärder kopplade till särskilda ekonomiska zoner – den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen***

(20) Enligt lagbestämmelserna har företag som är etablerade i en särskild ekonomisk zon rätt till tullfri import av insatsvaror under förutsättning att de används för att tillverka produkter som sedan ska exporteras. Undersökningen visade att företag i särskilda ekonomiska zoner också har förmånen av tullfri import av kapitalvaror.

(a) *Rättslig grund*

(21) En fullständig beskrivning av systemet med särskilda ekonomiska zoner finns för närvarande i följande lagar och förordningar: Lag nr 257/184168 om inrättande och administration av de särskilda ekonomiska zonerna i Islamiska republiken Iran av den 19 maj 2005, kommissionens godkännande av art. 138 i högsta rådets sekretariats konstitutionella akt om industri- och frihandelszoner av den 27 maj 2007, förordningen om inrättande och administration av de särskilda ekonomiska zonerna i Islamiska republiken Iran, ministerrådets godkännande av den 29 april 2006.

(22) Den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen skapades den 30 april 1997 (år 1376 enligt den persiska tideräkningen) genom lag nr 58548, som publicerades i den officiella tidningen den 25 maj 1997 med nr 15275.

(b) *Villkor*

(23) Inga särskilda villkor har återfunnits i de lagar och administrativa beslut som Irans regering har tillhandahållit under undersökningen. Den enda iranska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har sin anläggning i den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen Mahshahr i Bandar Imam Khomeini. Enligt uppgifterna från de iranska myndigheterna är denna zon den enda petrokemiska särskilda ekonomiska zonen i Iran.

(c) *Praktisk tillämpning*

(24) Varje särskild ekonomisk zon anses vara belägen utanför landets tullområde. Därmed är all import tullfri under förutsättning att de importerade insatsvarorna används för att tillverka den resulterande exportprodukten.

(25) För att övervaka vilka mängder tullfritt importerat råmaterial som förbrukas under tillverkningen av den resulterande exportprodukten registrerar tullkontoren både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten vid tidpunkten för importen och exporten på grundval av standardnormer för input/output i ett intyg som kallas ”Tillverkningstillstånd” och utfärdas av hälsoministeriets allmänna avdelning och gäller i fem år. För varje transaktion utfärdar tullkontoren på begäran ett kodnummer (B-Jack) som fordras för att företaget ska kunna tullklarera varorna.

(26) Dessutom informerar företagen regelbundet den berörda myndigheten om vilken exportförsäljning och inhemsk försäljning det avser att bedriva under det kommande året. På grundval av den ovan nämnda tillgängliga informationen övervakar tullkontoren att de förmåner som företagen erhåller används på ett korrekt sätt.

(27) När det gäller den inhemska försäljningen, det vill säga försäljning från den särskilda ekonomiska zonen till Iran, beläggs den del av de importerade tullfria insatsvarorna som har inkorporerats med slutprodukten i enlighet med standardnormerna för input/output med en tull.

(d) *Resultat av undersökningen*

(28) Under kontrollbesöken framkom det att det inte finns några konkreta, lagstadgade och offentligt tillgängliga kriterier till stöd för den beviljande myndighetens beslut om vem som har rätt att vara etablerad i den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen. Ett företag som vill etablera sig i zonen måste inge en ansökan till den berörda myndigheten, men det finns inga riktlinjer som visar på vilka grunder ansökan kan beviljas eller avslås. Dessutom har det statliga petrokemiska företaget (nedan kallat *NPC*) – aktieägare i den enda samarbetsvilliga exporterade tillverkaren – enligt sin stiftelseurkund rätt att administrera och organisera den petrokemiska verksamheten i denna zon.

(29) Allvarliga brister och funktionsfel i systemet har upptäckts. De iranska myndigheterna har inte infört något ordentligt kontrollsystem för att övervaka vilka mängder tullfritt importerat råmaterial som förbrukas under tillverkningen av den resulterande exportprodukten. STPC, den enda samarbetsvilliga tillverkaren i Iran, har inte rapporterat den faktiska avkastningen på råvaran, och NPC har inte tillämpat något kontrollsystem för att bekräfta att de insatsvaror för vilka undantag har beviljats förbrukas under tillverkningen av den exporterade produkten och i vilka mängder de förbrukas. Standardnormerna för input/output är tillverkningskvoter som företagen föreslår och staten godkänner. De härrör från de normer som tillämpas i den petrokemiska industrin.

(30) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren subventionerades genom ovannämnda system samt genom tullfri import av kapitalvaror.

(e) *Slutsats*

(31) Mot bakgrund av ovanstående måste importen av tullfria insatsvaror till den särskilda ekonomiska zonen anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, det vill säga ett finansiellt bidrag från den iranska staten som innebär att den undersökta exportören beviljats en förmån.

(32) Dessutom är systemet specifikt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av uttryckligen begränsar tillgången till denna zon till vissa företag som tillhör den petrokemiska produktionssektorn.

(33) Vidare är systemet rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera.

(34) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de strikta reglerna i bilaga I, särskilt led i, bilaga II och bilaga III till grundförordningen.

(35) Den iranska staten har inget kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (i enlighet med avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output kan inte i sig betraktas som företagsspecifika normer eller som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen. En sådan process gör det inte möjligt för myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som faktiskt förbrukats i exportproduktionen och med vilka standardnormer för input/output de bör jämföras. Vidare utförde inte myndigheterna någon effektiv kontroll som baserades på ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. De iranska myndigheterna har inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (i enlighet med avsnitt II.5 i bilaga II och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(36) Dessutom utgör förmånen av att inte betala tull på importen av kapitalvaror en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, det vill säga ett finansiellt bidrag från den iranska staten som innebär att den undersökta exportören beviljats en förmån. Vidare är systemet rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera.

(37) Det kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eftersom det rör kapitalvaror som inte förbrukas vid tillverkningen och således i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte omfattas av denna typ av godkända system.

(38) Med hänsyn tagen till ovanstående anses subventionerna i fråga vara utjämningsbara.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(39) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt ska tas ut på importerade insatsvaror. I detta avseende ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett ”alltför stort” tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), i stället för en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga.

(40) Subventionsbeloppet för exportören när det gäller den tullfria importen av insatsvaror beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull) på det material som importerats för den berörda produkten under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(41) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 1,13 procent.

(42) Dessutom kan inte förmånen av att inte betala tull på import av kapitalvaror betraktas som ett godkänt restitutionssystem eftersom det rör kapitalvaror som inte förbrukas vid tillverkningen. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en 15-årsperiod som motsvarar den kortaste avskrivningstiden i den berörda branschen i alla de tre länder som berörs av denna undersökning. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Iran under undersökningsperioden vara lämplig.

(43) I enlighet med artiklarna 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (som täljare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende denna subvention för den exporterande tillverkaren uppgår till 0,93 procent.

(44) Den totala subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende ovanstående åtgärder för den exporterande tillverkaren uppgår till 2,06 procent.

II. ***Finansiering från det statliga petrokemiska företaget till den exporterande tillverkaren av polyetentereftalat***

(45) Detta system består av en direkt transferering av icke återbetalningspliktigt stöd från NPC till den enda samarbetsvilliga iranska exporterande tillverkaren.

(a) *Resultat av undersökningen*

(46) Undersökningen visade att NPC är den största aktieägaren i STPC, och äger 75 procent av aktierna. Övriga aktieägare är oljeministeriets pensions- och välfärdsfond, som äger 15 procent av aktierna och Justice Shares Broker Co., som äger 10 procent av aktierna. Under kontrollbesöket fastställdes att NPC har finansierat en betydande del av STPC:s kapitalkostnader och dess rörelsekapital samt betalat amorteringar på STPC:s banklån på förfallodatumen. Som den reviderade årsredovisningen för det redovisningsår som omfattar undersökningsperioden klart visar är den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren för att kunna fortsätta sin verksamhet således beroende av finansiellt stöd från den största aktieägaren, som är helägd av det statliga iranska oljebolaget, vilket är underställt Irans oljeministerium.

(47) Vidare redovisas inte likviditetstillskotten till STPC som lån i företagets bokföring.

(48) STPC:s skuld till NPC uppgår till 51 procent av företagets totala tillgångar, vilket klart framgår av STPC:s reviderade årsredovisning för det redovisningsår som avslutades den 20 mars 2009. I det avseendet konstaterar kommissionen att aktieägare enligt artikel 141 i den modifierade iranska handelslagen måste fatta beslut om en eventuell upplösning av ett bolag som tvingas avsätta över hälften av sitt kapital till att täcka förluster.

(49) Hittills har inte NPC, som största aktieägare i STPC, vidtagit några åtgärder för att öka STPC:s kapital i denna finansiella situation, men den 3 juni 2009 beslutade STPC:s bolagsstämma att företagets skulder till NPC skulle utredas.

(50) Undersökningen har också visat att den transferering av medel som beskrivs ovan har skett vid upprepade tillfällen under ett antal år. STPC:s reviderade årsredovisningar från redovisningsåret 2004 och framåt visar att icke återbetalningspliktigt stöd har ackumulerats sedan företaget startade sin verksamhet.

(b) *Slutsats*

(51) Mot bakgrund av ovanstående kan detta finansiella stöd från NPC betraktas som en subvention eftersom det är ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen, det vill säga en direkt transferering av medel i form av tillskott av rörelsekapital och bidrag för att täcka återbetalning av lån. Det faktum att icke återbetalningspliktigt stöd har ackumulerats sedan åtminstone 2004 bekräftar dessutom att detta är en återkommande subvention som har till syfte att den enda samarbetsvilliga iranska exporterande tillverkaren ska kunna fortsätta med sin verksamhet.

(52) Vidare ska NPC betraktas som ett offentligt organ av följande skäl: 1) Statligt ägande: NPC är statsägt till 100 procent, ett dotterbolag till det statliga iranska oljebolaget som i sin helhet ägs av oljeministeriet, 2) NPC:s bolagsordning antogs genom ett lagstiftningsförfarande, 3) bolagsstämman består av sex ministrar, däribland premiärministern, samt två av direktörerna i det statliga iranska oljebolaget, utsedda av styrelsens ordförande och den verkställande direktören i det statliga iranska oljebolaget, vilket innebär att staten har fullständig kontroll över NPC, 4) NPC ansvarar för landets petrokemiska sektors utveckling och verksamhet, och har därför anförtrotts administrationen av den petrokemiska särskilda ekonomiska zonen.

(53) När det gäller förekomsten av en förmån till det mottagande företaget visade undersökningen att STPC, i sin nuvarande form, inte kunde fortsätta med sin verksamhet utan finansiellt stöd från NPC. Detta förfarande överensstämmer inte med normal investeringspraxis hos privata investerare, eftersom ingen kommersiell organisation skulle fortsätta att tillskjuta sådan icke återbetalningspliktig finansiering.

(54) NPC:s finansiering är specifik i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den beviljande myndigheten uttryckligen begränsar tillgången till denna subvention enbart till STPC, i linje med sin policy att utveckla den petrokemiska sektorn.

(55) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

(c) *Beräkning av subventionens storlek*

(56) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den totala icke återbetalningspliktiga finansieringen, som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren redovisat i sin bokföring. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över företagets totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(57) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgår till 51,02 procent.

3.1.3. *Storleken på de utjämningsbara subventionerna*

(58) Storleken på de utjämningsbara subventionerna enligt grundförordningen, uttryckt i värde, är för den enda samarbetsvilliga exporterande iranska tillverkaren preliminärt 53,08 procent.

3.2. **Pakistan**

(59) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från en statlig myndighet:

(I) System med tullnederlag

(II) Import av anläggningar, maskiner och utrustning till tullnederlaget

(III) Tullskydd på inköp av renad tereftalsyra (PTA) på hemmamarknaden

(IV) Slutskattesystem

(V) System för långsiktig exportfinansiering med fast ränta

(VI) System för exportfinansiering från Pakistans centralbank

(VII) Finansiering enligt Pakistans centralbanks utlandshandelscirkulär nr 25

3.2.1. *Enskilda system*

I. ***System med tullnederlag***

(60) Enligt detta system får insatsvaror importeras tullfritt under förutsättning att de används för att tillverka produkter som sedan ska exporteras.

(a) *Rättslig grund*

(61) Systemet bygger på 1969 års tullag, i dess ändrade lydelse av den 30 juni 2008. I avsnitt 219 (kapitel XX) i denna tullag bemyndigas skatteverket att utfärda meddelanden om export- och importpolitiken. Således innehåller kapitel XV i 2001 års tullregler (SRO 450(I)/2001, publicerade den 18 juni 2001) ett detaljerat regelverk om tullbefrielse för varor som importeras till tullnederlaget.

(b) *Rätt till bidrag*

(62) För att få utnyttja systemet med tullnederlag krävs en licens som utfärdas av tullkontoret till sökande personer eller företag, i enlighet med artikel 343 i 2001 års tullregler, kapitel XV.

(c) *Praktisk tillämpning*

(63) När insatsvaror importeras ska det tillverkande företaget uppge SRO-numret 450/(I)/2001 på den föreskrivna tulldeklarationen, det vill säga ”varudeklarationen”. En ansvarsförbindelse och postdaterade checkar på beloppen för importtullarna och försäljningsskatten med en giltighetstid på tre år deponeras dock hos tullmyndigheten. Denna säkerhet frigörs av tullen när företaget visar att färdiga varor har exporterats.

(64) Färdiga varor som har tillverkats med importerade insatsvaror registreras i nederlagsregistret, och råvarorna korrigeras i enlighet med de insatsmängder som framgår av analyscertifikaten. Dessa certifikat utfärdas av tullmyndigheten och utvisar input/outputförhållandet för alla råvaror vid tillverkning av 1 000 kg av den berörda produkten. Dessa input/outputförhållanden föreslås av företagen och godkänns av staten. De härrör från de normer som tillämpas i branschen i fråga.

(65) I samband med exporten uppges det i tulldeklarationen att de exporterade varorna härrör från tullnederlaget, och en förbrukningsrapport för insatsvaror som har använts vid tillverkningen av de färdiga exportvarorna bifogas tulldeklarationen. Den berörda tulltjänstemannen granskar tulldeklarationen ur alla aspekter och godkänner exporten av de färdiga varorna.

(66) När importen av insatsvaror förbrukas mot respektive export av färdiga varor i nederlagsregistret skickar företaget en skrivelse till tullmyndigheten tillsammans med en kopia av varudeklarationen för import och exporthandlingarna och en sammanfattning/avstämning som visar förbrukningen av råvaror och exporten i form av färdiga varor från tullnederlaget. Därefter frigör tulltjänstemannen ansvarsförbindelsen och de postdaterade checkar som deponerades i samband med importen av insatsvaror.

(d) *Resultat av undersökningen*

(67) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll förmåner enligt systemet med tullnederlag.

(68) Kontrollbesöket visade att de pakistanska myndigheterna i praktiken inte har tillämpat något ordentligt kontrollsystem för att övervaka vilka mängder tullfritt importerat råmaterial som förbrukas under tillverkningen av den resulterande exportprodukten. Allvarliga brister och funktionsfel i systemet i förhållande till det lagstadgade restitutionssystemet (kapitel XV i 2001 års tullregler) har upptäckts.

(69) Tillverkningsområdet och separata lager av färdiga varor, kasserade varor och avfall var inte tydligt utmärkta i tullnederlaget. Endast de tullfritt importerade råvarorna separerades från lokalt anskaffade insatsvaror. Lagerlokalerna, det vill säga tullnederlaget, var inte placerade i ett oberoende område med egen in- eller utgång från ett offentligt område och utan någon annan in- eller utgång, såsom föreskrivs i artikel 349 i ovannämnda kapitel XV.

(70) Mottagna, tillverkade och exporterade insatsvaror redovisades inte på grundval av den faktiska förbrukningen. Endast den teoretiska förbrukningen registrerades, i enlighet med ett analyscertifikat, med input/outputförhållanden för alla råvaror för tillverkning av 1 000 kg av den berörda produkten. Dessa input/outputförhållanden fastställs av myndigheterna och revideras regelbundet, men det finns inga tydliga regler och inga bevis för hur dessa översyner genomförs.

(71) Vidare har den pakistanska staten inte tillämpat något effektivt kontrollsystem i praktiken. Myndigheterna hävdade att de utför revisioner av den dokumentation som företagen har, men dessa görs genom att granska vad företagen rapporterar per standardnorm för input/output och inte vad den faktiska avkastningen på tillverkningsmaterialet var.

(72) Myndigheterna hävdade att analyscertifikatet för polyetentereftalat för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren granskades från 2002 (när det första inlämnade analyscertifikatet utfärdades) fram till undersökningsperioden. Som stöd för detta påstående tillhandahöll myndigheterna en kopia av en granskning utförd 2004. Trots att denna granskning resulterade i att mängden tillåtna råvaror för tullfri import begränsades gjordes dock ingen kontroll av möjliga alltför stora eftergifter i form av uteblivna tullar. Från och med den tidpunkt då analyscertifikatet korrigerades anpassade den samarbetsvillige exporterande tillverkaren bara sina registrerade mängder i nederlagsregistret efter avkastningen i analyscertifikatet. Trots att det finns klara bevis för att tillverkningsprocessen kunde leda till bättre avkastning på råvaror (och därmed alltför stora eftergifter av tullar) genomfördes ingen granskning av analyscertifikatet, och ingen undersökning gjordes av den samarbetsvillige exporterande tillverkarens faktiska förbrukning av råvaror efter 2004.

(e) *Slutsats*

(73) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet med tullnederlag anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att det mottagande företaget beviljats en förmån.

(74) Vidare kan detta subventionssystem anses vara selektivt, eftersom subventioner ges till företag som tillverkar produkter för tullnederlag och vidareexporterar varor och därför rättsligt sett är knutet till exportresultat enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.

(75) Detta system kan dessutom inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I, i synnerhet i led i, bilaga II och bilaga III till grundförordningen.

(76) Den pakistanska staten har inte effektivt tillämpat sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (i enlighet med avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Input/outputförhållandena kan inte betraktas som företagsspecifika normer eller som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen. En sådan process gör det inte möjligt för myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Myndigheterna utför inte heller någon effektiv kontroll som baseras på ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. De pakistanska myndigheterna har dessutom inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(77) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(78) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt ska tas ut på importerade insatsvaror. I detta avseende ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett ”alltför stort” tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), i stället för en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga.

(79) Subventionsbeloppen för de exportörer som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de material som importerats inom ramen för det system med tullnederlag som använts för den berörda produkten under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(80) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 2,57 procent.

II. ***Import av anläggningar, maskiner och utrustning till tullnederlaget***

(81) Enligt detta system kunde anläggningar och maskiner importeras till tullnederlaget tullfritt fram till och med den 30 juni 2004. Maskiner och reservdelar som inte tillverkades lokalt måste importeras när tillverkningsenheter skulle inrättas eller för att expandera, balansera, modernisera och byta ut befintliga enheter i tullnederlaget.

(a) *Rättslig grund*

(82) Systemet bygger på SRO nr 554(I)/98, av den 12 juni 1998.

(b) *Villkor*

(83) För att kunna utnyttja systemet måste importören deklarera för tullmyndigheterna att maskinerna har installerats eller använts i tullnederlaget.

(c) *Praktisk tillämpning*

(84) I samband med importen måste importören övertyga tullmyndigheten om att maskinerna eller reservdelarna har importerats i syfte att inrätta en tillverkningsenhet i tullnederlaget och tillhandahålla en ansvarsförbindelse på tullbeloppet. Denna ansvarsförbindelse frigjordes vid uppvisande av ett intyg om att de importerade maskinerna hade installerats.

(d) *Resultat av undersökningen*

(85) Detta system tillämpades fram till juni 2004, och den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utnyttjade förmånen vid import av en del av sin anläggning mellan 2002 och 2003.

(e) *Slutsats*

(86) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att det mottagande företaget beviljats en förmån.

(87) Detta subventionssystem kan anses vara selektivt, eftersom subventioner ges till företag som tillverkar produkter för tullnederlag och vidareexporterar varor och därför rättsligt sett är knutet till exportresultat enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.

(88) Förmånen av tullfri import av kapitalvaror kan dessutom inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eftersom det rör kapitalvaror som inte förbrukas vid tillverkningen och således i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte omfattas av denna typ av godkända system.

(89) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(90) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en 15-årsperiod som motsvarar den kortaste avskrivningstiden i den berörda branschen i alla de tre länder som berörs av denna undersökning. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Pakistan under undersökningsperioden vara lämplig.

(91) I enlighet med artiklarna 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (som täljare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(92) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 0,01 procent.

III. ***Tullskydd på inköp av PTA på hemmamarknaden***

(93) Enligt detta system återbetalas 7,5 procent av försäljningspriset vid inhemska inköp av renad tereftalsyra (PTA) (det främsta råmaterialet vid tillverkning av PET) tillverkad i Pakistan.

(a) *Rättslig grund*

(94) Systemet bygger på SRO nr 1045(I)/2008 av den 19 september 2008, ändrad genom SRO nr 1299(I)/2008 av den 22 december 2008, och ger alla som konsumerar och använder PTA rätt till en återbetalning på 7,5 procent av inköpssumman för lokalt upphandlad PTA.

(b) *Villkor*

(95) Detta system är ett kompensationsstöd till de användare och konsumenter av PTA som förtecknas i ovan nämnda SRO och andra användare som har godkänts av textilindustriministeriet och blir stödberättigade i framtiden. Detta kompensationsstöd tillhandahålls för att uppväga effekterna av lokalt upphandlad eller importerad PTA genom Pakistans centralbank. Ansökningsblanketter för dem som vill utnyttja systemet finns i bilagor till SRO. En förteckning över mottagarföretagen återfinns dessutom i SRO nr 1045(I)/2008.

(c) *Praktisk tillämpning*

(96) Denna återbetalning är ett kompensationsstöd/tullskydd för polyesterindustrin som administreras av Pakistans centralbank. Om PTA importeras tas en importtull på 7,5 procent ut.

(97) Om lokalt producerad PTA köps in från en pakistansk tillverkare anges en priskomponent på 7,5 procent på den faktura som den inhemska PTA-tillverkaren skickar till köparen. Således får köparen på begäran en återbetalning av dessa 7,5 procent.

(d) *Resultat av undersökningen*

(98) Undersökningen visade att systemet i praktiken är en direkt finansiering av polyesterindustrin i Pakistan. SRO är avsedda att främja inköp av inhemskt producerad PTA. Detta stöd till PTA som anskaffas på den inhemska marknaden anses vara en direkt finansiering till köparen. Undersökningen visade att den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uttryckligen fanns med i SRO-förteckningen som stödmottagare i detta system. I denna SRO nämns endast åtta företag i Pakistan som stödberättigade parter enligt detta system. Således erhöll den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren förmåner av kompensationsstödet för PTA.

e) *Slutsats*

(99) Mot bakgrund av ovanstående anses detta system utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det ger ett ekonomiskt stöd i form av direkt överföring av medel som innebär att det mottagande företaget beviljas en klar förmån.

(100) Dessutom är systemet specifikt i den mening som avses i artikel 4.4 b i grundförordningen, eftersom stödet är knutet till villkoret att inhemska varor måste användas framför importerade varor.

(101) Vidare kan denna subvention anses vara specifik i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen i sig uttryckligen begränsar tillgången till systemet till vissa företag inom polyesterindustrin.

(102) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(103) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara det totala återbetalningsbeloppet, som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren redovisat i sin bokföring.

(104) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över företagets totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(105) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgår till 2,38 procent.

IV. ***Slutskattesystem***

(106) Enligt detta system kan företag utnyttja ett särskilt system för beskattning av exportomsättningen.

(a) *Rättslig grund*

(107) Detta system bygger på avsnitten 154 och 169 i inkomstskatteförordningen från 2001 (ITO) och del III, avdelning IV i det första tillägget till denna förordning.

(b) *Villkor*

(108) Detta system syftar till att beskatta inkomster på grundval av exportomsättning och är tillgängligt för alla exportörer när medel inflyter från varor som avyttrats.

(c) *Praktisk tillämpning*

(109) En källskatt på 1 procent av exporttransaktionens värde innehålls av en bemyndigad bank när intäkter i utländsk valuta uppstår, oavsett om någon vinst uppstår för företaget eller inte. Å andra sidan utgår en inkomstskatt på 35 procent på företagens beskattningsbara inkomster från den inhemska verksamheten.

(110) Detta skatteavdrag, som tillämpas direkt på intäkter i utländsk valuta, ska anses vara en slutlig skatt på inkomsterna av exporttransaktionerna. Inga avdrag medges för kostnader som har med skapandet av exportomsättningen att göra.

(d) *Resultat av undersökningen*

(111) Undersökningen visade att systemet i praktiken innebär att exportörerna särbehandlas och gynnas i skattehänseende. Även om den del av kostnaderna som har med exportomsättningen att göra inte kan dras av utgör den låga skattesatsen 1 procent av den totala exportomsättningen en skattefördel jämfört med det normala skattesystemet, där den högre skattesatsen 35 procent tillämpas på vanliga inkomster, under förutsättning att exportinkomsterna beskattas med en lägre skattesats än inkomster från inhemsk försäljning. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll förmåner enligt slutskattesystemet.

(e) *Slutsats*

(112) I den utsträckning detta skattesystem leder till vinster till följd av att export beskattas med en lägre skattesats än inhemsk försäljning anses detta system utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att det mottagande företaget beviljats en förmån.

(113) Dessutom kan denna subvention anses vara specifik i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom subventionen är knuten till exportresultat.

(114) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(115) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas på inkomster som beskattas med slutskatten (export), efter avdrag av betald slutskatt (1 procent av exportomsättningen). I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över företagets totala exportomsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(116) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 1,95 procent.

V. ***System för långsiktig exportfinansiering med fast ränta***

(117) Syftet med systemet för långsiktig finansiering av exportprojekt är att möjliggöra för stödberättigade finansinstitut att tillhandahålla finansiering på attraktiva villkor till importörer av maskiner, anläggningar, utrustning och tillbehör till dessa.

(a) *Rättslig grund*

(118) Den rättsliga grunden finns i avsnitt 17.2 a/17.4 c och avsnitt 22, som ska läsas i förening med avsnitt 17.2 d i Pakistans centralbanks förordning från 1956. Systemet beskrivs närmare i Pakistans centralbanks cirkulär nr 14 av den 18 maj 2004.

(b) *Villkor*

(119) Såsom uttryckligen framgår av centralbankens cirkulär nr 14 av den 18 maj 2004 har företag som direkt eller indirekt exporterar minst 50 procent av sin årsproduktion rätt till finansiering enligt systemet.

(c) *Praktisk tillämpning*

(120) De finansinstitut som har rätt att använda sig av systemet är de som uppfyller centralbankens kapitaltäckningskrav. Dessa institut får tillhandahålla långsiktig finansiering under upp till 7,5 år till sina låntagare.

(121) Företagskrediterna kan användas för olika ändamål (modernisering av fabriker, inköp av lokalt tillverkade anläggningar och maskiner, import av maskiner etc.).

(122) Bankerna får debitera låntagarna upp till 3 procent högre ränta än den av centralbanken fastställda räntesatsen. Räntan på lån enligt detta system har som jämförelsevärde den viktade genomsnittliga avkastningen på tolvmånaders statsobligationer och tre- och femåriga pakistanska förlagsbevis, beroende på finansieringsperiod.

(123) När lånet har utbetalats kan banken kontakta centralbankens kontor för att erhålla refinansiering med motsvarande belopp.

(d) *Resultat av undersökningen*

(124) Trots att detta system upphörde 2007 har den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fortfarande en förmån av det, eftersom detta är en långsiktig finansiering och förmånen beviljades i april 2005 för en period om 7,5 år.

(125) Inom ramen för detta system fastställer Pakistans centralbank de obligatoriska maximala räntesatser som är tillämpliga på långsiktiga lån.

(126) Följden är att exportörer kan få långsiktiga lån till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter, vilka fastställs på rent marknadsmässiga villkor.

(e) *Slutsats*

(127) Systemet måste anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och artikel 3.2 i grundförordningen i form av ett statligt förfarande där ett offentligt organ (det vill säga centralbanken), som således är en del av staten, instruerar affärsbanker att bedriva verksamhet som beskrivs i artikel 3.1 a i (det vill säga direkt överföring av medel i form av lån). Det mottagande företaget erhåller en förmån i form av lägre ränta.

(128) I det här sammanhanget ska det framhållas att Pakistans centralbank omfattas av definitionen av ”offentliga myndigheter” i artikel 2 b i grundförordningen. Den ägs till 100 procent av staten och följer mål för den offentliga politiken. Pakistans centralbank utför alla uppgifter som centralbanker har, däribland att ge ut sedlar, reglera och övervaka det finansiella systemet, fungera som bankernas bank och den instans som lånar ut pengar i sista hand, vara statens bank, bedriva penningpolitik, hantera statsskulden och valutahandeln, utveckla finansieringsramar, institutionalisera sparande och investeringar, tillhandahålla utbildning för banker och krediter till prioriterade sektorer.

(129) Mot bakgrund av ovanstående kan denna subvention anses vara specifik i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen i sig, när det gäller kriterierna för stödberättigande, uttryckligen tillhandahåller en subvention som är knuten till exportresultat.

(130) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(131) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen beräknas mottagarens förmån som skillnaden mellan centralbankens (Pakistans centralbanks) fastställda utlåningstak och tillämpliga räntor på affärskrediter.

(132) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(133) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 0,60 procent.

VI. ***System för exportfinansiering från Pakistans centralbank***

(134) Enligt detta system för kortsiktig finansiering beviljas exportörerna kreditfaciliteter via affärsbankerna för export av alla tillverkade varor. Systemet är främst en mekanism för att tillhandahålla rörelsekapital på kort sikt, i maximalt 180 dagar.

(a) *Rättslig grund*

(135) Den rättsliga grunden finns i avsnitt 17.2 a/17.4 c och avsnitt 22, som ska läsas i förening med avsnitt 17.2 d i Pakistans centralbanks förordning från 1956. Systemet beskrivs närmare i Pakistans centralbanks cirkulär nr 35 av den 28 september 2001 och cirkulär nr 44 av den 17 december 1998. Säkerhet krävs.

(b) *Villkor*

(136) Alla exportörer kan utnyttja systemet genom att ansöka till en affärsbank och uppfylla finansinstitutets övriga krav. Lånebeslutet fattas av banken i enlighet med dess interna kreditpolicy.

(c) *Praktisk tillämpning*

(137) Denna förmån kan utgå både för exporttransaktioner och exportresultat.

(138) När den transaktionsbaserade faciliteten används beviljar banken exportören finansiering på grundval av en bekräftad exportorder/exportremburs i maximalt 180 dagar. Finansieringen kan utnyttjas före leveransen för att införskaffa insatsvaror och tillverka de varor som ska exporteras. Finansiering efter leveransen beviljas också för varor som redan har skickats till importören i utlandet för perioden antingen fram till dess att exportinkomster uppstår eller i 180 dagar.

(139) När den resultatbaserade faciliteten används beviljas exportören rullande finansiering med upp till 50 procent av exportresultatet under föregående år. Exportörerna kan utnyttja denna finansiering i 180 dagar. När faciliteten har utnyttjats måste den återbetalas i sin helhet.

(d) *Resultat av undersökningen*

(140) Det här systemet syftar till att tillhandahålla kortsiktiga exportkrediter från affärsbankerna till särskilda räntesatser som fastställs av Pakistans centralbank. Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har en förmån av detta system både för den inhemska försäljningen och exportförsäljningen.

(141) Påläggen i systemet har som jämförelsevärde den viktade genomsnittliga avkastningen på tolvmånaders statsobligationer.

(142) Följden är att exportörer kan få finansiering till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga kortsiktiga affärskrediter, vilka fastställs på rent marknadsmässiga villkor.

(e) *Slutsats*

(143) Systemet anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det ger ett ekonomiskt stöd i form av ett statligt förfarande där ett offentligt organ (det vill säga centralbanken), som således är en del av staten, instruerar affärsbanker att bedriva verksamhet som beskrivs i artikel 3.1 a i (det vill säga direkt överföring av medel i form av lån). Det mottagande företaget erhåller en förmån i form av lägre ränta.

(144) Mot bakgrund av ovanstående kan denna subvention vidare anses vara specifik i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen i sig, när det gäller kriterierna för stödberättigande, uttryckligen tillhandahåller en subvention som är knuten till exportresultat.

(145) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(146) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen beräknas mottagarens förmån som skillnaden mellan centralbankens (Pakistans centralbanks) fastställda utlåningstak och tillämpliga räntor på affärskrediter.

(147) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(148) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 2,22 procent.

VII. ***Finansiering enligt Pakistans centralbanks valutahandelscirkulär nr 25***

(149) Det här systemet syftar till att tillhandahålla kortsiktiga export- och importkrediter från affärsbankerna till särskilda räntesatser som fastställs av Pakistans centralbank.

(a) *Rättslig grund*

(150) Denna finansiering styrs av valutahandelscirkulär nr 25 av den 20 juni 1998, ändrat genom valutahandelscirkulär nr 05 av den 23 augusti 2002.

(b) *Villkor*

(151) Alla exportörer och importörer kan utnyttja denna kortsiktiga finansiering.

(c) *Praktisk tillämpning*

(152) Detta system har gjort att bankerna har kunnat använda/investera sina dollarinsättningar för att finansiera importörer och exportörer. Lånen betalas ut från dollarinsättningarna/interbankplaceringarna och är nominellt i dollar men utbetalas i motsvarande summa rupier. Finansieringen enligt valutahandelscirkulär nr 25 tillhandahålls av bankerna mot relevanta belägg för handelstransaktioner.

(153) Lån till exportörer kan, som framgår av valutahandelscirkulär nr 05 av den 23 augusti 2002, endast justeras mot exportinkomster i utländsk valuta som en återbetalning av lånet och ränta på det om exportören har överlämnat hela behållningen av lånet till banken mot betalning i rupier. Handelslån enligt detta system är helt självlikviderande från exportinkomster.

(154) Som framgår av valutahandelscirkulär nr 05 av den 23 augusti 2002 kan finansiering av import bara beviljas från det datum då importvarorna betalas i utländsk valuta, genom att ett lån i utländsk valuta ges till importören. Dessa lån får ha en maximal löptid om sex månader efter utbetalningen till importören.

(d) *Resultat av undersökningen*

(155) Det här systemet syftar till att tillhandahålla kortsiktiga exportkrediter från affärsbankerna till särskilda räntesatser som fastställs av Pakistans centralbank.

(156) Räntan/pålägget på denna finansiering beräknas som Libor plus den spread som bankerna debiterar.

(157) Följden är att exportörer kan få finansiering till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga kortsiktiga affärskrediter, vilka fastställs på rent marknadsmässiga villkor.

(e) *Slutsats*

(158) Systemet anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det ger ett ekonomiskt stöd i form av ett statligt förfarande där ett offentligt organ (det vill säga centralbanken), som således är en del av staten, instruerar affärsbanker att bedriva verksamhet som beskrivs i artikel 3.1 a i (det vill säga direkt överföring av medel i form av lån). Det mottagande företaget erhåller en förmån i form av lägre ränta.

(159) Mot bakgrund av ovanstående kan denna subvention vidare anses vara specifik i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen i sig, när det gäller kriterierna för stödberättigande, uttryckligen tillhandahåller en subvention som är knuten till exportresultat.

(160) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(161) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen beräknas mottagarens förmån som skillnaden mellan centralbankens (Pakistans centralbanks) fastställda utlåningstak och tillämpliga räntor på affärskrediter.

(162) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under undersökningsperioden, eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(163) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 0,06 procent.

3.2.2. *Storleken på de utjämningsbara subventionerna*

(164) Storleken på de utjämningsbara subventionerna enligt grundförordningen, uttryckt i värde, är för den enda samarbetsvilliga exporterande pakistanska tillverkaren preliminärt 9,79 procent.

3.3. **Förenade arabemiraten**

(165) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från en statlig myndighet:

(I) Federal lag nr 1 från 1979

(II) Frihandelszonen

3.3.1. *De enskilda systemen*

I. ***Federal lag nr 1 från 1979***

(166) Det här systemet möjliggör tullfri import av råmaterial, förpackningsmaterial och kapitalvaror till nolltullsats.

(a) *Rättslig grund*

(167) Systemet bygger på federal lag nr 1 från 1979 om organiserande av näringslivsfrågor.

(b) *Villkor*

(168) För att kunna utnyttja den ovan nämnda federala lagen fordras en licens från finans- och industriministeriet.

(169) Enligt artikel 8 i den federala lagen kan licenser för industriella projekt bara beviljas Förenade Arabemiratens medborgare eller företag vilkas andelar lokalt kapital uppgår till minst 51 procent, och under förutsättning att den ansvariga direktören är medborgare i Förenade Arabemiraten eller att styrelsen till större delen består av medborgare i landet.

(170) Samma federala lag innehåller dessutom en rad andra krav för stödberättigande som parterna ska uppfylla: anläggningstillgångarna får inte understiga 250 000 dirham, antalet anställda får inte understiga 10 och drivkraften får inte understiga fem hästkrafter (artikel 2). Ett annat krav är att 25 procent av de anställda ska vara medborgare i landet, men ministern kan besluta att göra undantag från denna andel eller sänka den (artikel 33). Enligt artikel 13 ska ansökningarna för industriella projekt bedömas utifrån om de ingår i landets industriella utvecklingsprogram och överenskommelser med andra arabländer samt lokala konsumtionskrav. De projekt som uppfyller kraven i artikel 13 och som är konkurrenskraftiga och exportinriktade prioriteras i enlighet med artikel 21 när det gäller beviljandet av förmåner.

(171) En kommitté inom finans- och industriministeriet rekommenderar ministern att godkänna eller avslå ansökan på grundval av uppgifterna i den och inlämnad dokumentation. I linje med artikel 12 i federal lag nr 1 kan ministern besluta att bevilja eller avslå licensen.

(c) *Praktisk tillämpning*

(172) För att systemet ska vara tillämpligt måste den sökande ansöka om licens hos finans- och industriministeriet, beviljas sådan licens och få en Internetansökan om tullfri import beviljad.

(173) Ministeriet har infört ett elektroniskt system (”EIS”) för att hantera stödsystemet och gett ut en handbok till ledning för användarna. EIS är ett Internetbaserat system som ministeriet administrerar. Å ena sidan ger det användarna

direkt tillgång till sina licenser. Å andra sidan ger det ministeriets avdelning för industriell utveckling den övergripande kontrollen över systemet och gör det möjligt att övervaka hur förmånerna till företagen används.

(174) Varje användare har begränsad tillgång till EIS, där dess förteckning över råmaterial som används i dess tillverkningsprocess visas (artikelnamn, HS-nummer, måttenhet, total mängd och återstående mängd, det vill säga den mängd som företaget kan få tullfrihet för). En ansökan måste fyllas i på Internet för varje importtransaktion för att erhålla en särskild kod som gör det möjligt att föra in varorna tullfritt. Avdelningen för industriell utveckling kan avslå ansökningar om undantag för råmaterial om den begärda mängden överstiger den återstående mängden för artikeln i fråga. Den kan också tillbakavisa undantag för kapitalvaror som inte ingår i det industriella projektet. I det sistnämnda fallet baseras beslutet på de uppgifter som företaget lämnat när det först registrerade sig i systemet. Om ansökan avslås kan företaget se alla uppgifter och skälen till avslaget i systemet och vidta de åtgärder som krävs för att tillhandahålla begärda klargöranden.

(d) *Resultat av undersökningen*

(175) Under kontrollbesöket visade det sig att den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har en generell tullbefrielse för import av råmaterial, förpackningsmaterial och kapitalvaror utan några villkor, såsom efterföljande export av den färdiga produkten. Inga federala eller lokala lagar eller förordningar tvingar företaget att föra någon form av register som senare kan kontrolleras av de behöriga myndigheterna.

(176) Även om företaget måste lämna in ansökningar via EIS för att få importera tullfritt har inga riktlinjer för på vilka grunder ansökningarna godkänns eller avslås påträffats.

(177) Vidare har de stödbeviljande myndigheterna ingen kännedom om den faktiska förbrukningen av tullfria insatsvaror. Företagen rapporterar bara den teoretiska förbrukningen till EIS. Efter den första registreringen i systemet genomför de stödbeviljande myndigheterna bara kontroller på elektronisk väg. Det har inte visats att den avkastning på input/outputmaterial som uppges vid den första registreringen kontrolleras i samtliga fall. Vidare har staten inte tillämpat något effektivt kontrollsystem i praktiken. Myndigheterna hävdade att de utför revisioner via EIS och på grundval av den dokumentation som alla företag ska lämna in varje år för att få sina licenser förnyade (uppgifter om den lokala industriella licensen, reviderade konton, produktions- och försäljningssiffror etc.). Dessa görs emellertid genom att jämföra det som företagen rapporterar varje år med deras första registrering och inte med den faktiska produktionen. Inga uppgifter som bekräftar att myndigheterna i något skede av förfarandet kände till vilken det faktiska avkastningen på tillverkningsmaterialet var har framkommit för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, som erhöll förmåner av detta system.

(e) *Slutsats*

(178) Mot bakgrund av ovanstående anses detta system utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det ger ett ekonomiskt stöd i form av uteblivna statliga intäkter och innebär att det mottagande företaget beviljas en förmån, eftersom det kan undantas från importtullar. I det här sammanhanget bör det noteras att detta inte kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution eftersom det inte uppfyller de strikta reglerna i bilaga I, särskilt punkt i, bilaga II och bilaga III till grundförordningen. Faktum är att Förenade Arabemiratens regering har uppgivit att det inte finns några bestämmelser om tullrestitution i Förenade Arabemiraten.

(179) Dessutom är systemet specifikt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom tillgången är begränsad till vissa företag och det inte finns några objektiva kriterier för att begränsa stödberättigandet i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen. När det gäller ansökningsförfarandet på Internet är den beviljande myndighetens kriterier för att välja ut mottagare en blandning av tydliga och objektiva, om än diskriminerande, kriterier (licenser kan endast tilldelas medborgare i Förenade Arabemiraten eller företag vilkas andelar lokalt kapital uppgår till minst 51 procent, och under förutsättning att den ansvariga direktören är medborgare i Förenade Arabemiraten eller att styrelsen till större delen består av medborgare i landet, 25 procent av de anställda ska vara medborgare i landet) och villkor som inte är klart definierade (mottagarna ska vara etablerade i områden som myndigheterna fastställer, fullfölja landets industriella utvecklingsprogram och överenskommelser med andra arabländer samt lokala konsumtionskrav, vara konkurrenskraftiga och exportinriktade). Det finns inga regler som klargör vilken funktion avdelningen för industriell utveckling har. Denna nämns endast i den användarhandbok som ministeriet har givit ut, inte i den federala lag genom vilken systemet inrättas.

(180) Vidare finns det bevisning för att fördelningen av subventionerna inte sker automatiskt. Enligt lagstiftningen, som den beviljande myndigheten verkar under, har ministern rätt att fatta det slutliga beslutet om tilldelning av licenser utan att behöva visa på vilken grund ansökningar godtas respektive avslås. Vidare har myndigheterna alltid möjlighet att bevilja respektive avslå tullbefrielse efter eget gottfinnande.

(181) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(182) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden, det vill säga den totala obetalda tullen på import av råmaterial under undersökningsperioden. Dessa subventionsbelopp (täljare) har fördelats över företagets totala omsättning för den berörda produkten under undersökningsperioden.

(183) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 5,02 procent.

II. ***Frihandelszonen***

(184) Den exporterande tillverkaren verkade inom frihandelszonen Ras al-Khaimah från det att den inrättades fram till maj 2008 och hade förmåner av tullfri import av kapitalvaror.

(a) *Rättslig grund*

(185) Det finns ingen federal lagstiftning om inrättande och administration av frihandelszoner i Förenade Arabemiraten. Varje emirat antar sin egen lagstiftning och sina egna bestämmelser och övervakar frihandelszonerna via sina tullmyndigheter.

(b) *Villkor*

(186) Det finns ingen specifik regel eller begränsning av vilka företag som får etablera sig i frihandelszonen Ras al-Khaimah: alla inhemska eller helägda utländska företag får etablera sig där.

(c) *Praktisk tillämpning*

(187) De viktigaste fördelarna med att etablera sig i en frihandelszon är möjligheten att importera alla varor tullfritt (råvaror och annat väsentligt material, insatsvaror, mellanprodukter, kapitalvaror) och fastställa vilken aktieägarstruktur företaget ska ha utan att behöva uppfylla några statliga villkor. Varor som produceras i frihandelszonen anses vid ursprungsbestämningen ha sitt ursprung i Förenade Arabemiraten. När de förs ut ur frihandelszonen och in på Förenade Arabemiratens inhemska marknad behandlas de emellertid som utländska varor, det vill säga importtullar ska betalas vid övergång till fri omsättning.

(188) Trots att företag i frihandelszonen har förmåner av tullfri import och export måste tulldeklarationer lämnas in till den federala tullen i samband med importen. Företaget måste överlämna en bankgaranti till tullen på införselplatsen. De importerade varorna tullklareras med en utförsel-/införseldeklaration. När varorna ankommer till införsel-/importplatsen i frihandelszonen inspekterar tullzonmyndigheten dem och godkänner utförsel-/införseldeklarationen om kraven är uppfyllda. Utförsel-/införseldeklarationen ska undertecknas av det mottagande tullkontoret och skickas tillbaka till tullmyndigheten på införsel-/importplatsen, vilken i sin tur frigör bankgarantin.

(d) *Resultat av undersökningen*

(189) Under kontrollbesöken framkom det att det inte finns några konkreta, lagstadgade och offentligt tillgängliga kriterier till stöd för den beviljande myndighetens beslut om vem som har rätt att vara etablerad i frihandelszonen. Ett företag som vill etablera sig i zonen måste inge en ansökan till myndigheterna i emiratet Ras al-Khaimah, men det finns ingen lagstiftning och inga riktlinjer som visar på vilka grunder ansökan kan beviljas eller avslås.

(190) När det gäller existensen av olika frihandelszoner i Förenade Arabemiraten visade undersökningen att det inte finns några enhetliga lagkriterier som styr inrättandet och administrationen av frihandelszoner i Förenade Arabemiraten. Det har inte visats att alla frihandelszoner i Förenade Arabemiraten verkar inom ramen för samma rättsliga ram och har samma regler om förfaranden. Det uppkom också allvarliga tvivel på om rätten att etablera sig i frihandelszonerna kan begränsas till företag som bedriver vissa typer av affärsverksamhet. Lämnade uppgifter tyder på att vissa frihandelszoner i Förenade Arabemiraten uteslutande är avsedda för vissa specifika typer av affärsverksamhet (till exempel frihandelszonerna för handel med bilar respektive blommor i Dubai och frihandelszonen för internationell medieproduktion).

(191) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren subventionerades genom tullfri import av kapitalvaror.

(e) *Slutsats*

(192) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det ger ett ekonomiskt stöd i form av uteblivna statliga intäkter och innebär att det mottagande företaget beviljas en förmån.

(193) Dessutom är systemet specifikt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom dessa förmåner endast är tillgängliga för företag i frihandelszoner, vilket innebär att tillgången till subventionen begränsas till företag på vissa platser som verkar inom ramen för frihandelszonssystemet. Vidare visade undersökningen att frihandelszoner inrättas godtyckligt i Förenade Arabemiraten utan att några neutrala och objektiva kriterier följs, i enlighet med artikel 4.2 b. Eftersom det inte finns någon federal lagstiftning som reglerar inrättandet och administrationen av frihandelszoner i Förenade Arabemiraten ger varje beviljande myndighet i de sju emirat som Förenade Arabemiraten består av tillgång till frihandelszonerna i enlighet med sina egna regler. Eftersom det inte finns någon lagstiftning eller några riktlinjer i emiratet Ras al-Khaimah beslutar myndigheterna godtyckligt vilka företag som kan ha rätt att etablera sig i frihandelszonen.

(194) Förmånen av tullfri import av kapitalvaror kan dessutom inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eftersom det rör kapitalvaror som inte förbrukas vid tillverkningen och således i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte omfattas av denna typ av godkända system.

(195) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

(f) *Beräkning av subventionens storlek*

(196) Med tanke på att företaget var etablerat i frihandelszonen från det att den inrättades till i maj 2008, men att tillverkningen av PET inleddes i september 2007 och företaget sedan januari 2008 bedrev tillverkning med en preliminär licens i enlighet med federal lag nr 1 från 1979, måste den erhållna subventionen under undersökningsperioden anses vara endast tullfri import av kapitalvaror.

(197) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en 15-årsperiod som motsvarar den kortaste avskrivningstiden i den berörda branschen i alla de tre länder som berörs av denna undersökning. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Förenade Arabemiraten under undersökningsperioden vara lämplig.

(198) I enlighet med artiklarna 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala omsättningen under undersökningsperioden (som täljare), eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat.

(199) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den exporterande tillverkaren uppgår till 0,11 procent.

3.3.2. *Storleken på de utjämningsbara subventionerna*

(200) Storleken på de utjämningsbara subventionerna enligt grundförordningen, uttryckt i värde, är för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Förenade Arabemiraten preliminärt 5,13 procent.

4. **SKADA**

4.1. **Produktionen i unionen och unionsindustrin**

(201) Under undersökningsperioden tillverkades likadana produkter av 17 företag i unionen. Dessa tillverkares produktionsvolym anses därför utgöra unionens sammanlagda produktion enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

(202) Av dessa 17 tillverkare samarbetade tolv i undersökningen. Dessa tolv tillverkare befanns svara för större delen, i det här fallet över 80 procent, av den sammanlagda tillverkningen i unionen av likadana produkter. De tolv samarbetsvilliga tillverkarna utgör därför unionsindustrin i den mening som avses i artiklarna 9.1 och 10.6 i grundförordningen, och kallas hädanefter *unionsindustrin*. De återstående tillverkarna i unionen kallas hädanefter *de övriga unionstillverkarna*. Dessa övriga unionstillverkare har inte aktivt stött eller motsatt sig klagomålet.

(203) Man kan konstatera att EU:s PET-marknad kännetecknas av ett relativt stort antal tillverkare, som vanligen tillhör större koncerner med huvudkontor utanför EU. Marknaden befinner sig i ett konsolideringsskede, och ett antal övertaganden och nedläggningar har genomförts under den senaste tiden. Sedan 2009 har till exempel anläggningar för PET-tillverkning tillhörande Tergal Fibers (Frankrike), Invista (Tyskland) och Artenius (Storbritannien) stängts, medan Indorama har tagit över Eastmans anläggningar i Storbritannien och Nederländerna.

(204) Såsom framgår av skäl 8 ovan gjordes ett urval bestående av fem enskilda tillverkare, vilka svarar för 65 procent av försäljningen från de samarbetsvilliga tillverkarna i unionen. Ett företag kunde inte tillhandahålla alla begärda uppgifter och urvalet måste begränsas till fyra företag, vilka svarar för 47 procent av de samarbetsvilliga tillverkarnas försäljning.

4.2. **Unionens konsumtion**

(205) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av unionsindustrins försäljningsvolymer på unionsmarknaden, uppgifter om importvolymer på EU-marknaden från Eurostat och, när det gäller de övriga tillverkarna i unionen, uppskattningar som baserar sig på klagomålet.

(206) Förbrukningen av den berörda produkten i unionen ökade med 11 procent mellan 2006 och undersökningsperioden. Den skenbara efterfrågevolymen ökade med 8 procent 2007, minskade något under perioden 2007–2008 (med två procentenheter) och ökade med fem procentenheter mellan 2008 och undersökningsperioden.

Tabell 1

	2006	2007	2008	UP
Total förbrukning i unionen (ton)	2 709 400	2 936 279	2 868 775	2 996 698
Index (2006 = 100)	*100*	*108*	*106*	*111*

Källa: Svar på frågeformuläret samt uppgifter i klagomålet och från Eurostat.

4.3. **Import från de berörda länderna**

(a) *Sammantagen bedömning av den berörda importens verkan*

(207) Kommissionen undersökte om PET-importen från Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten skulle bedömas sammantaget i enlighet med artikel 8.3 i grundförordningen.

(208) När det gäller effekterna av importen från Förenade Arabemiraten, Iran och Pakistan visade undersökningen att subventionsmarginalerna översteg de tröskelvärden som anges i artikel 14.5 i grundförordningen och att volymen av subventionerad import från dessa länder inte var försumbar i den mening som avses i artikel 10.9 i grundförordningen.

(209) När det gäller konkurrensvillkoren mellan importerade produkter från Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten och den likadana produkten visade undersökningen att tillverkarna i dessa länder använder samma försäljningskanaler och säljer till liknande kundkategorier. Undersökningen visade också att importen från alla dessa länder tenderade att öka under skadeundersökningsperioden.

(210) Slutsatsen dras därför preliminärt att samtliga kriterier i artikel 8.3 i grundförordningen var uppfyllda och att importen från Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten borde bedömas sammantaget.

(b) *Den berörda importens omfattning*

(211) Den subventionerade importen till EU av den berörda produkten mer än femdubblades mellan 2006 och undersökningsperioden och uppgick till 304 202 ton under undersökningsperioden. Importen från de berörda länderna ökade med 20 procent under perioden 2006–2007 och steg sedan med ytterligare 270 procentenheter 2008 jämfört med 2007, samt med 154 procentenheter mellan 2008 och undersökningsperioden.

Tabell 2

	2006	2007	2008	UP
Subventionerad import (ton)	55 939	67 067	218 248	304 202
Index (2006 = 100)	*100*	*120*	*390*	*544*
Marknadsandel för den subventionerade importen	2,1 %	2,3 %	7,6 %	10,2 %

Källa: Eurostat.

(c) *Den berörda importens marknadsandel*

(212) Marknadsandelen för importen från de berörda länderna var 2,1 procent under 2006 och ökade stadigt med åtta procentenheter under hela skadeundersökningsperioden. Den steg närmare bestämt med 0,2 procentenheter mellan 2006 och 2007, med ytterligare 5,3 procentenheter mellan 2007 och 2008 och med 2,6 procentenheter mellan 2008 och undersökningsperioden. Marknadsandelen för subventionerad import från de berörda länderna uppgick till 10,2 procent under undersökningsperioden.

(213) Kommissionen konstaterar att Förenade Arabemiraten inte kom in på marknaden förrän 2007, men trots detta snabbt lyckades ta en betydande marknadsandel.

(d) *Priser*

(i) Prisutveckling

(214) Under skadeundersökningsperioden minskade det genomsnittliga priset på importen med 14 procent. Den kraftigaste nedgången ägde rum mellan 2008 och undersökningsperioden. Genomsnittspriset minskade med 1 procent 2007 och höll sig nära denna nivå 2008, varefter det sjönk med 13 procentenheter under undersökningsperioden.

Tabell 3

	2006	2007	2008	UP
Pris på importen (euro/ton)	1 030	1 023	1 015	882
Index (2006 = 100)	*100*	*99*	*99*	*86*

Källa: Eurostat.

(ii) Prisunderskridande

(215) Mot bakgrund av att priserna på och kostnaderna för den berörda produkten fluktuerade betydligt under undersökningsperioden samlades kvartalsdata om försäljningspriser och kostnader in, och beräkningarna av prisunderskridandet och målprisunderskridandet gjordes på kvartalsbasis.

(216) I syfte att analysera prisunderskridandet jämfördes unionsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris till icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerade till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga priser för den berörda importen till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån med en lämplig justering för tullar och kostnader efter import samt skillnader i handelns omfattning.

(217) Jämförelsen visade att den subventionerade importen från Förenade Arabemiraten till unionen underskred unionsindustrins priser med 3,9 procent under undersökningsperioden. Den subventionerade importen från Iran till unionen underskred unionsindustrins priser med 3,2 procent. Den subventionerade importen från Pakistan till unionen underskred unionsindustrins priser med 1,4 procent. Den totala vägda genomsnittliga underskridandemarginalen för alla de berörda länderna var 3,2 procent under undersökningsperioden.

4.4. **Situationen för unionsindustrin**

(218) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(219) Med tanke på det stora antalet tillverkare i unionen måste, som förklaras ovan, ett urvalsförfarande användas. Vid skadeanalysen fastställdes skadeindikatorerna på följande två nivåer:

— De makroekonomiska aspekterna (produktion, kapacitet, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, genomsnittliga styckpriser, dumpningsmarginaler och återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning) bedömdes för unionsindustrin som helhet, på grundval av de uppgifter som inhämtades från de samarbetsvilliga tillverkarna, och för de övriga tillverkarna i unionen användes en uppskattning baserad på uppgifter i klagomålet.

— Analysen av mikroekonomiska aspekter (lager, löner, lönsamhet, räntabilitet, kassaflöde, kapitalanskaffningsförmåga och investeringar) för de tillverkare i unionen som ingick i urvalet genomfördes på grundval av deras egna uppgifter.

4.4.1. *Makroekonomiska aspekter*

(a) *Tillverkning*

(220) Tillverkningen i unionen minskade med 4 procent mellan 2006 och undersökningsperioden. Närmare bestämt ökade den med 5 procent 2007 till omkring 2 570 000 ton, men minskade sedan kraftigt med 10 procentenheter 2008 jämfört med 2007, varefter den ökade något med 1 procentenhet mellan 2008 och undersökningsperioden, då den uppgick till omkring 2 300 000 ton.

Tabell 4

	2006	2007	2008	UP
Tillverkning (ton)	2 439 838	2 570 198	2 327 169	2 338 577
Index (2006 = 100)	*100*	*105*	*95*	*96*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(b) *Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(221) Unionstillverkarnas produktionskapacitet ökade med 15 procent under skadeundersökningsperioden. År 2007 ökade den med 1 procent, år 2008 med ytterligare fem procentenheter och slutligen med ytterligare nio procentenheter under undersökningsperioden.

Tabell 5

	2006	2007	2008	UP
Produktionskapacitet (ton)	2 954 089	2 971 034	3 118 060	3 385 738
Index (2006 = 100)	*100*	*101*	*106*	*115*
Kapacitetsutnyttjande	83 %	87 %	75 %	69 %
Index (2006 = 100)	*100*	*105*	*90*	*84*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(222) Kapacitetsutnyttjandet var 83 procent 2006, ökade till 87 procent 2007 men föll sedan till 75 procent 2008 och var endast 69 procent under undersökningsperioden. Den sjunkande utnyttjandegraden under 2008 och undersökningsperioden återspeglar minskad tillverkning och ökad tillverkningskapacitet under denna period.

(c) *Försäljningsvolym*

(223) Unionstillverkarnas försäljningsvolym till icke-närstående kunder på EU-marknaden minskade något under skadeundersökningsperioden. Försäljningen ökade med 5 procent 2007, men under 2008 föll den till något under 2006 års nivå och var under undersökningsperioden 3 procent lägre än 2006, omkring 2 100 000 ton. Med tanke på den begränsade lagervolymen återspeglar försäljningsutvecklingen utvecklingen inom tillverkningen väl.

Tabell 6

	2006	2007	2008	UP
Försäljning i EU (ton)	2 202 265	2 318 567	2 171 203	2 133 787
Index (2006 = 100)	*100*	*105*	*99*	*97*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(d) *Marknadsandel*

(224) Under skadeundersökningsperioden minskade unionstillverkarnas marknadsandel med 10 procentenheter, från 85 procent 2006 till 75 procent under undersökningsperioden. Denna minskade marknadsandel återspeglar att unionsindustrins försäljning minskade med 3 procent under skadeundersökningsperioden, trots att förbrukningen ökade. Kommissionen konstaterar att denna nedåtgående trend också gäller de tillverkare i unionen som ingick i stickprovsförfarandet.

Tabell 7

	2006	2007	2008	UP
Unionstillverkarnas marknadsandel	84,9 %	83,2 %	79,8 %	75,1 %
Index (2006 = 100)	*100*	*98*	*94*	*88*

Källa: Svar på frågeformuläret samt uppgifter i klagomålet och från Eurostat.

(e) *Marknadstillväxt*

(225) Mellan 2006 och undersökningsperioden ökade förbrukningen i unionen med 11 procent, men unionstillverkarnas försäljning på EU-marknaden minskade med 3 procent och unionstillverkarnas marknadsandel minskade med 10 procentenheter. Marknadsandelen för den subventionerade importen ökade däremot från 2,1 procent till 10,2 procent under samma period. Unionstillverkarna kunde alltså inte dra nytta av marknadens tillväxt.

(f) *Sysselsättning*

(226) Unionstillverkarnas personal minskade med 15 procent mellan 2006 och undersökningsperioden. Närmare bestämt minskade antalet anställda betydligt, från 2 400 personer 2006 till 2 100 personer 2007, eller med 13 procent, en nivå som i stort bibehölls under 2008 och under undersökningsperioden. Den stora minskningen 2007 återspeglar de omstruktureringar som ett antal EU-tillverkare har genomfört.

Tabell 8

	2006	2007	2008	UP
Antal anställda	2 410	2 100	2 060	2 057
Index (2006 = 100)	*100*	*87*	*85*	*85*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(g) *Produktivitet*

(227) Produktiviteten hos de anställda inom unionsindustrin, mätt som produktion (i ton) per anställd och år, ökade med 12 procent under skadeundersökningsperioden. Detta återspeglar att tillverkningen minskade i lägre takt än sysselsättningen och är ett tecken på ökad effektivitet hos unionstillverkarna. Detta faktum var särskilt uppenbart 2007, då tillverkningen ökade samtidigt som sysselsättningen minskade och produktiviteten var 21 procent högre än 2006.

Tabell 9

	2006	2007	2008	UP
Produktivitet (i ton per anställd)	1 013	1 224	1 130	1 137
Index (2006 = 100)	*100*	*121*	*112*	*112*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(h) *Faktorer som påverkar försäljningspriserna*

(228) Unionstillverkarnas årliga genomsnittliga försäljningspriser till icke-närstående kunder på EU-marknaden var stabila under perioden 2006–2008, på omkring 1 100 euro per ton. Under undersökningsperioden minskade det årliga genomsnittliga försäljningspriset med 12 procent, till 977 euro per ton. Det årliga genomsnittliga försäljningspriset återspeglar inte de månatliga och till och med dagliga prisfluktuationerna för PET på den europeiska marknaden (och på världsmarknaden), men anses tillräckligt för att påvisa trenden under skadeundersökningsperioden. Försäljningspriset på PET följer normalt pristrenderna för de huvudsakliga råmaterialen (främst PTA och monoetylenglykol [nedan kallat *MEG*]), som svarar för upp till 80 procent av den totala kostnaden för PET.

Tabell 10

	2006	2007	2008	UP
Pris per enhet på EU-marknaden (i euro/ton)	1 110	1 105	1 111	977
Index (2006 = 100)	*100*	*100*	*100*	*88*

Källa: Svar på frågeformulär samt klagomålet.

(229) Som nämns ovan underskred den subventionerade importen från de berörda länderna unionsindustrins försäljningspriser.

(i) *Subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning och subventionering*

(230) Med tanke på volymen, marknadsandelen och priserna på importen från de berörda länderna kan verkningarna för unionsindustrin av de faktiska subventionsmarginalernas nivå inte anses vara obetydliga. Det är viktigt att ha i åtanke att antidumpningsåtgärder har varit i kraft mot import av PET från Indien, Indonesien, Sydkorea, Malaysia, Taiwan och Thailand sedan 2000, samt mot Folkrepubliken Kina sedan 2004. Utjämningsåtgärder gentemot import från Indien har också tillämpats sedan 2000. Mot bakgrund av att unionsindustrin förlorade marknadsandelar och ökade sina förluster under skadeundersökningsperioden kan ingen egentlig återhämtning från tidigare dumpning och subventionering fastställas, och unionens tillverkning anses sårbar för de skadliga effekterna av subventionerad import till unionens marknad.

4.4.2. *Mikroekonomiska aspekter*

(a) *Lager*

(231) Nivån på de utvalda tillverkarnas utgående lager minskade med 22 procent mellan 2006 och undersökningsperioden. Kommissionen konstaterar att lagren motsvarar mindre än 5 procent av årsproduktionen, och därför betraktas denna indikator som mindre relevant i skadeanalysen.

Tabell 11

Stickprovet	2006	2007	2008	UP
Utgående lager (ton)	61 374	57 920	46 951	47 582
Index (2006 = 100)	*100*	*94*	*77*	*78*

Källa: Svar på frågeformulär.

(b) *Löner*

(232) De årliga arbetskraftskostnaderna ökade med 11 procent mellan 2006 och 2007, för att sedan minska med två procentenheter 2008 jämfört med 2007 och med ytterligare nio procentenheter under undersökningsperioden jämfört med 2008, till samma nivå som 2006. Således var arbetskraftskostnaderna överlag stabila.

Tabell 12

Stickprovet	2006	2007	2008	UP
Årliga arbetskraftskostnader (euro)	27 671 771	30 818 299	30 077 380	27 723 396
Index (2006 = 100)	*100*	*111*	*109*	*100*

Källa: Svar på frågeformulär.

(c) *Lönsamhet och räntabilitet*

(233) Under skadeundersökningsperioden var lönsamheten på försäljning av likadana produkter till icke-närstående kunder på EU-marknaden hos de tillverkare som ingick i undersökningen, uttryckt i procent av nettoförsäljningen, negativ och minskade till och med från – 6,9 till – 7,5 procent. Närmare bestämt förbättrades lönsamheten hos de tillverkare som ingick i undersökningen 2007, då nettoförlusterna endast var – 1,5 procent av nettoförsäljningen, men 2008 ökade förlusterna kraftigt till – 9,3 procent. Situationen var något bättre under undersökningsperioden.

Tabell 13

Stickprovet	2006	2007	2008	UP
Lönsamhet på försäljning i EU (i % av nettoförsäljning)	– 6,9 %	– 1,5 %	– 9,3 %	– 7,5 %
Index (2006 = -100)	*– 100*	*– 22*	*– 134*	*– 108*
Räntabilitet (vinst i % av det bokförda nettovärdet av investeringar)	– 9,6 %	– 3,1 %	– 16,8 %	– 12,3 %
Index (2006 = -100)	*– 100*	*– 32*	*– 175*	*– 127*

Källa: Svar på frågeformulär.

(234) Räntabiliteten, uttryckt som vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde, följde i stort lönsamhetstrenden. Den ökade från – 9,6 procent 2006 till – 3,1 procent 2007. Under 2008 minskade den till – 16,8 procent och ökade sedan igen till – 12,3 procent under undersökningsperioden. Totalt sett var räntabiliteten negativ och minskade med 2,7 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

(d) *Kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga*

(235) Nettot av in- och utbetalningar från den löpande verksamheten var – 18,5 miljoner euro 2006. Det förbättrades betydligt 2007, då det var 19,5 miljoner euro, men föll kraftigt 2008 (– 42 miljoner euro) för att bli – 11 miljoner euro under undersökningsperioden. Totalt sett förbättrades kassaflödet under skadeundersökningsperioden, även om det förblev negativt.

(236) Det fanns inga indikationer på att unionsindustrin hade svårigheter att anskaffa kapital, främst eftersom en del av tillverkarna ingår i större koncerner.

Tabell 14

Stickprovet	2006	2007	2008	UP
Kassaflöde (euro)	– 18 453 130	19 478 426	– 42 321 103	– 11 038 129
Index (2006 = 100)	*– 100*	*206*	*– 229*	*– 60*

Källa: Svar på frågeformulär.

(e) *Investeringar*

(237) De årliga investeringarna i tillverkning av den likadana produkten i de företag som ingick i urvalet minskade med 34 procent under perioden 2006–2007, med ytterligare 59 procentenheter under perioden 2007–2008 och sedan marginellt under undersökningsperioden jämfört med 2008. Investeringarna minskade överlag med 96 procent under skadeundersökningsperioden. Denna kraftiga minskning av investeringarna kan delvis förklaras med att nya produktionslinjer förvärvades 2006 och 2007 i syfte att öka kapaciteten.

Tabell 15

Stickprovet	2006	2007	2008	UP
Nettoinvesteringar (euro)	98 398 284	64 607 801	6 537 577	4 298 208
Index (2006 = 100)	*100*	*66*	*7*	*4*

Källa: Svar på frågeformulär.

4.5. **Slutsats beträffande skada**

(238) Analysen av makroekonomiska data visar att unionstillverkarna minskade sin tillverkning och försäljning under skadeundersökningsperioden. Även om den konstaterade minskningen inte var kraftig i sig måste den ses i samband med ökad efterfrågan mellan 2006 och undersökningsperioden, vilken resulterade i att unionstillverkarnas marknadsandel minskade med 10 procentenheter till 75 procent.

(239) Samtidigt visar de relevanta mikroekonomiska indikatorerna att den ekonomiska situationen för de unionstillverkare som ingick i undersökningen klart försämrades. Lönsamheten och räntabiliteten var negativa och minskade överlag ytterligare mellan 2006 och undersökningsperioden. Kassaflödet utvecklades totalt sett positivt, men var också negativt under undersökningsperioden.

(240) Mot denna bakgrund dras preliminärt slutsatsen att unionsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1. **Inledning**

(241) I enlighet med artikel 8.5 och 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen om den subventionerade importen har vållat unionsindustrin skada i en sådan utsträckning att den kan betecknas som väsentlig. Andra kända faktorer än den subventionerade importen som samtidigt skulle ha kunnat vålla unionsindustrin skada undersöktes också för att se till att eventuell skada vållad av dessa andra faktorer inte tillskrevs den subventionerade importen.

5.2. **Verkningarna av den subventionerade importen**

(242) Mellan 2006 och undersökningsperioden mer än femdubblades volymen subventionerad import av den berörda produkten, till 304 200 ton, och dess marknadsandel ökade med nästan åtta procentenheter (från 2,1 till 10,2 procent). Samtidigt förlorade unionsindustrin omkring 10 procentenheter av sin marknadsandel (från 84,9 till 72,1 procent). Genomsnittspriset på denna import sjönk mellan 2006 och undersökningsperioden och var lägre än unionstillverkarnas genomsnittspris.

(243) Som framgår av skäl 217 ovan var den subventionerade importens prisunderskridande i genomsnitt 3,2 procent. Trots att prisunderskridandet var lägre än 4 procent kan det inte anses vara obetydligt, med tanke på att PET är en stapelvara och priset är den främsta konkurrensfaktorn.

(244) Den iranska exportören hävdade att den iranska PET-importen inte kunde ha orsakat väsentlig skada för unionsindustrin eftersom den endast marginellt överskred tröskelvärdet för importen. Under undersökningsperioden överskred dock importen från Iran, med en marknadsandel på 1,9 %, det tröskelvärde som anges i grundförordningen. De iranska importpriserna underskred också unionsindustrins försäljningspriser. Därför avvisas den iranska exportörens påstående.

(245) Med beaktande av prisunderskridandet av unionsindustrins priser när det gäller import från de berörda länderna står det klart att den subventionerade importen har pressat priserna nedåt och hindrat unionsindustrin från att hålla sina försäljningspriser på den nivå som skulle ha krävts för att täcka kostnaderna och generera vinst. Det finns därför ett orsakssamband mellan denna import och den skada som unionsindustrin lidit.

5.3. **Verkningar av andra faktorer**

5.3.1. *Unionsindustrins exportverksamhet*

(246) En berörd part hävdade att en eventuell skada berodde på unionstillverkarnas låga export. Som framgår av tabellen nedan ökade unionsindustrins exportförsäljning med 11 procent under skadeundersökningsperioden. Under samma period minskade exportpriserna med 10 procent, vilket resulterade i en stabil exportförsäljning under skadeundersökningsperioden. Följaktligen finns det inget som tyder på att exportutvecklingen bidrog till den skada som unionsindustrin lidit.

Tabell 16

Unionsindustrin	2006	2007	2008	UP
Exportförsäljning (ton)	25 677	24 103	23 414	28 504
Index (2006 = 100)	*100*	*94*	*91*	*111*
Exportförsäljning (euro)	28 473 679	27 176 204	25 109 209	28 564 676
Index (2006 = 100)	*100*	*95*	*88*	*100*
Pris på exporten (euro/ton)	1 109	1 128	1 072	1 002

Källa: Svar på frågeformulär.

(247) En annan berörd part hävdade att unionsindustrins priser på EU-marknaden var onaturligt höga. Detta påstående sades grunda sig på det faktum att priserna på EU-marknaden hade varit oförändrade medan exportförsäljningspriserna hade minskat. Undersökningen visade dock att unionsindustrins årliga genomsnittliga försäljningspriser på EU-marknaden minskade med 12 % under skadeundersökningsperioden, vilket motsvarar exportprisminskningen under samma period. Påståendet avvisades därför.

5.3.2. *Import från tredjeländer*

(a) *Sydkorea*

(248) Sydkorea omfattas av antidumpningstullar sedan 2000. Två sydkoreanska företag har dock tullfrihet, och undersökningen visade att importen från Sydkorea fortsatt har stor omfattning och ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Importen från Sydkorea ökade med nästan 150 procent mellan 2006 och undersökningsperioden, och dess marknadsandel ökade från 3,5 procent 2006 till 7,7 procent under undersökningsperioden.

Tabell 17

	2006	2007	2008	UP
Importvolym från Sydkorea (ton)	94 023	130 994	177 341	231 107
Index (2006 = 100)	*100*	*139*	*189*	*246*
Marknadsandel för importen från Sydkorea	3,5 %	4,5 %	6,2 %	7,7 %
Pris på importen (euro/ton)	1 084	1 071	1 063	914

Källa: Eurostat.

(249) Genomsnittspriset på den sydkoreanska importen var generellt sett något lägre än unionstillverkarnas genomsnittspris. De sydkoreanska priserna var dock högre än genomsnittspriserna från de berörda länderna. Följaktligen kan det inte uteslutas att importen från Sydkorea bidrog till den skada som unionsindustrin lidit, men bara i begränsad omfattning. Importen anses inte ha brutit det orsakssamband som har fastställts när det gäller den subventionerade importen från de berörda länderna.

(250) Den iranska exportören ansåg att den ökade iranska importen berodde på minskad import från Sydkorea och därför inte hade skett på bekostnad av de europeiska tillverkarna. Uppgifter från Eurostat visar dock att importvolymerna från dessa båda länder under skadeundersökningsperioden har uppvisat en parallell och stadig ökning. Man kan därför inte dra slutsatsen att importen från Iran bara ersatte import från Sydkorea.

(b) *Övriga länder*

(251) Importerade produkter från övriga länder hade i genomsnitt betydligt högre priser än unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser. Dessutom har denna import förlorat marknadsandelar under skadeundersökningsperioden. Därför anses inte denna import vara en möjlig källa till skada för unionsindustrin.

Tabell 18

	2006	2007	2008	UP
Importvolym från övriga länder (ton)	259 438	296 418	185 286	210 772
Index (2006 = 100)	*100*	*114*	*71*	*81*
Marknadsandel för import från övriga länder	9,6 %	10,1 %	6,5 %	7,0 %
Pris på importen (euro/ton)	1 176	1 144	1 194	1 043

Källa: Eurostat.

5.3.3. *Konkurrens från de icke samarbetsvilliga tillverkarna i unionen*

(252) En del berörda parter hävdade att den skada som unionsindustrin lidit skulle bero på konkurrens från de icke samarbetsvilliga tillverkarna i unionen. Fem unionstillverkare samarbetade inte i undersökningen. En av dem upphörde med sin tillverkning redan under undersökningsperioden, och två andra gjorde detsamma kort därefter. De icke samarbetsvilliga tillverkarnas försäljningsvolym har uppskattats på basis av uppgifterna i klagomålet. Tillgängliga uppgifter visar att dessa tillverkare förlorade marknadsandelar under skadeundersökningsperioden, och gick från 20,5 procent 2006 till 16 procent under undersökningsperioden. Undersökningen har inte visat att dessa tillverkares beteende har brutit orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada för unionsindustrin som har fastställts.

Tabell 19

Icke-samarbetsvilliga EU-tillverkare	2006	2007	2008	UP
Försäljning i EU (ton)	554 329	493 363	356 581	478 282
Index (2006 = 100)	*100*	*89*	*64*	*86*
Marknadsandel	20,5 %	16,8 %	12,4 %	16,0 %

Källa: Klagomål.

5.3.4. *Den ekonomiska nedgången*

(253) Den finansiella och ekonomiska krisen 2008 ledde till en marknadstillväxt som var långsammare än förväntat och ovanlig i jämförelse med åren i början av 2000-talet, då den årliga tillväxten kunde vara omkring 10 procent. Efterfrågan på PET minskade för första gången 2008. Detta hade en klar inverkan på unionsindustrins sammanlagda resultat.

(254) Den negativa effekten av den ekonomiska nedgången och den minskade efterfrågan förvärrades dock av att den subventionerade importen från de berörda länderna ökade och underskred unionsindustrins priser. Även om den ekonomiska nedgången således kan anses ha bidragit till skadan från och med det sista kvartalet 2008 kan detta inte på något sätt minska de skadliga effekterna av subventionerad import med låga priser till EU-marknaden under hela skadeundersökningsperioden. Också i en situation med minskande volymer borde unionsindustrin kunna upprätthålla en godtagbar prisnivå och därigenom begränsa de negativa effekterna av en minskad konsumtionsökning, men bara om det inte fanns någon illojal konkurrens från lågprisimport på marknaden.

(255) Den ekonomiska nedgången har inte heller någon som helst inverkan på den åsamkade skadan, som redan kunde observeras före det sista kvartalet 2008.

(256) Följaktligen måste den ekonomiska nedgången endast anses bidra till den skada som unionsindustrin lidit från och med det sista kvartalet 2008, och med tanke på dess globala karaktär kan den inte anses vara en möjlig anledning till att orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och den subventionerade importen från de berörda länderna bryts.

5.3.5. *Geografiskt läge*

(257) En del berörda parter hävdade att en eventuell skada för unionsindustrin i första hand skulle ha orsakats av att åtminstone en del av unionstillverkarna har ogynnsamma geografiska lägen (det vill säga långt från hamnar, vilket medför tillkommande onödiga transportkostnader både för råmaterial och färdiga produkter).

(258) Visserligen innebär ett geografiskt läge som gör att man inte har enkel tillgång till relativt sett billigare transportmedel vissa nackdelar i form av leveranskostnader för både råmaterial från leverantörerna och färdig produkt till kunderna. Undersökningen och de kontrollerade uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet (av vilka två är lokaliserade nära hamnar och två längre in i landet) visade dock inte på något signifikant samband mellan unionstillverkarnas geografiska läge och deras ekonomiska resultat. Den konstaterade skadan avsåg också de tillverkare som var lokaliserade närmare hamnar.

(259) Följaktligen dras slutsatsen att det geografiska läget inte avsevärt bidrog till den skada som unionsindustrin lidit.

5.3.6. *Vertikal integration*

(260) En del berörda parter hävdade att en eventuell skada som åsamkats unionsindustrin skulle bero på att många unionstillverkare saknar vertikal integration (när det gäller produktionen av PTA) och därmed har en betydande kostnadsnackdel gentemot integrerade exportörer. De kontrollerade uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet visade inte på något signifikant samband mellan vertikal integration av PTA-tillverkningen och unionstillverkarnas ekonomiska resultat

(261) Följaktligen dras slutsatsen att bristen på vertikal integration av PTA-tillverkningen inte bidrog till den skada som unionsindustrin lidit.

5.4. **Slutsats om orsakssamband**

(262) Den tidsmässiga överensstämmelsen mellan ökad subventionerad import från de berörda länderna, ökad marknadsandel för denna import och det konstaterade prisunderskridandet, å ena sidan, och unionsindustrins försämrade situation, å andra sidan, föranleder slutsatsen att den subventionerade importen har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen.

(263) Andra faktorer har analyserats men anses inte bryta orsakssambandet mellan effekterna av den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit. Importen från Sydkorea kan ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit, men med tanke på den obetydliga skillnaden mellan priset på dessa importvaror och priset på unionsmarknaden anses den inte ha brutit det orsakssamband som har fastställts när det gäller den subventionerade importen från de berörda länderna. Den minskande marknadsandelen och den höga prisnivån gör att det inte finns något som tyder på att import från andra tredjeländer har bidragit till den skada som unionsindustrin lidit. Vidare har ingen annan känd faktor, det vill säga unionsindustrins exportresultat, konkurrensen från övriga unionstillverkare, den ekonomiska nedgången, det geografiska läget och bristen på vertikal integration, bidragit till den skada som unionsindustrin lidit i en sådan omfattning att orsakssambandet skulle brytas.

(264) På grundval av denna analys, i vilken det har redogjorts för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation och gjorts en avgränsning av den subventionerade importens skadevållande verkningar, dras preliminärt slutsatsen att den subventionerade importen från de berörda länderna har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen.

6. UNIONENS INTRESSE

(265) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots slutsatsen om subventionering, skada och orsakssamband, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall. Kommissionen övervägde därför i enlighet med artikel 31.1 i grundförordningen vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för samtliga parter i förfarandet och likaså konsekvenserna av att inte vidta åtgärder.

(266) Kommissionen sände frågeformulär till oberoende importörer, leverantörer av råmaterial, användare och deras organisationer. Totalt skickades över 50 frågeformulär, men endast 13 besvarade formulär mottogs inom den fastställda tidsfristen. 22 användare inkom dessutom senare med skrivelser i vilka de motsatte sig eventuella åtgärder i detta fall.

6.1. Unionsindustrins och övriga unionstillverkares intresse

(267) Införandet av importbegränsningar från de berörda länderna förväntas förhindra ytterligare snedvridning av marknaden och pristryck och återställa en rättvis konkurrens. Detta skulle i sin tur ge unionsindustrin tillfälle att förbättra sin situation till följd av ökade priser, högre försäljningsvolymer och marknadsandel.

(268) Om inga åtgärder vidtas förväntas importen från de berörda länderna fortsätta att öka med låga priser som underskrider unionsindustrins. I så fall skulle unionsindustrin inte ha några möjligheter att förbättra sin situation. Med tanke på unionsindustrins dåliga finansiella skick skulle fler nedläggningar förväntas, med förlust av arbetstillfällen som följd.

(269) Det finns ingenting som tyder på att de övriga unionstillverkarna som inte aktivt har samarbetat i undersökningen har andra intressen än de som anges för unionsindustrin.

(270) Det iranska företaget hävdade att åtgärder inte skulle vara till hjälp för unionsindustrin eftersom de bara skulle leda till nya investeringar i andra exporterande länder. Detta argument kan inte godtas eftersom det i sin logiska förlängning skulle innebära att utjämningsåtgärder aldrig kan tillämpas på produkter för vilka investeringarna kan flyttas till ett annat land. Det skulle också innebära att man avstår från skydd mot illojala handelsmetoder enbart på grund av risken för nya konkurrenter från tredjeländer.

(271) Samma berörda part hävdade att åtgärder inte kan lösa problemet med den europeiska PET-tillverkningsindustrins strukturella konkurrensnackdel jämfört med PET-industrin i Asien eller Mellanöstern. Detta argument var dock inte tillräckligt väl underbyggt. Vissa unionstillverkare i urvalet som är vertikalt integrerade befinner sig också i en svår finansiell situation. Även om det skulle finnas vissa konkurrensfördelar (t.ex. i form av billigare tillgång till råmaterial) konstaterades det också att de exporterande tillverkarna fick utjämningsbara subventioner.

(272) Kommissionen drar därför preliminärt slutsatsen att det klart ligger i unionsindustrins intresse att utjämningsåtgärder införs.

6.2. Icke närstående unionsimportörers intresse

(273) Som anges ovan användes stickprovsmetoden för de icke närstående importörerna, och av de två företag som ingick i stickprovet har bara en importagent (Global Services International, ”G.S.I.”) samarbetat till fullo i undersökningen genom att lämna in ett ifyllt frågeformulär. Den import som det samarbetsvilliga företaget deklarerade utgör en betydande del av all import från de berörda länderna under undersökningsperioden. Större delen av dess verksamhet består av att importera PET på provision. Eftersom agenten arbetar mot provision bör tullavgifter inte ha någon betydande inverkan på resultatet, eftersom en faktisk höjning av importpriset sannolikt skulle föras över på agentens kunder.

(274) Ingen annan importör lämnade relevanta upplysningar. Med tanke på att importen från andra länder där för närvarande antidumpnings- och/eller utjämningsåtgärder är i kraft inte har upphört och att importvaror finns att tillgå från länder som inte har vidtagit några åtgärder för att skydda handeln (till exempel Oman, USA och Brasilien) anses importörerna kunna importera från dessa länder.

(275) Kommissionen drar därför preliminärt slutsatsen att införande av provisoriska åtgärder inte kommer att ha några negativa effekter av betydelse på EU-importörernas intresse.

6.3. Unionens råmaterialleverantörers intresse

(276) Tre råmaterialleverantörer (två som levererar PTA och en som levererar MEG) samarbetade i undersökningen genom att lämna in ifyllda frågeformulär inom tidsfristen. Antalet anställda vid deras europeiska anläggningar för produktion av PTA/MEG var omkring 700.

(277) De samarbetsvilliga PTA-tillverkarna svarar för omkring 50 procent av de PTA-inköp som de unionstillverkare som ingick i stickprovet gjorde. PTA-tillverkarna är mycket beroende av PET-tillverkarnas situation, eftersom dessa är deras största kunder. Låga PET-priser medför lägre PTA-priser och lägre marginaler för PTA-tillverkarna. Kommissionen konstaterar att det pågår en undersökning om dumpning och subventioner i fråga om import av PTA med ursprung i Thailand, vilket innebär att PTA-tillverkarna i EU också kan utsättas för illojal konkurrens från thailändsk import. Följaktligen anses införandet av åtgärder mot subventionerad import av PET vara till gagn för PTA-tillverkarna.

(278) För den samarbetsvilliga MEG-leverantören utgör MEG mindre än 10 procent av den totala omsättningen. Kommissionen konstaterar att PET inte är den enda produkt eller ens den huvudsakliga produkt som tillverkas med hjälp av MEG och att MEG-tillverkarna är mindre beroende av tillståndet i PET-industrin. Trots detta kan problemen i PET-industrin ha vissa begränsade effekter på MEG-leverantörerna, åtminstone på kort till medellång sikt.

(279) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen preliminärt slutsatsen att införandet av åtgärder mot subventionerad import från de berörda länderna skulle ligga i råmaterialleverantörernas intresse.

6.4. **Användarnas intresse**

(280) PET av detta slag (det vill säga med en viskositetskvot på minst 78 ml/g, så kallat ”flaskmaterial”) används främst för att tillverka flaskor för vatten och andra drycker. Tillverkning av andra slags förpackningar (för fasta livsmedel eller rengöringsmedel) och plastark av PET håller på att utvecklas, men är fortfarande relativt begränsad. PET-flaskor tillverkas i två steg: i) först tillverkas en förform genom insprutning av PET, och ii) sedan värms förformen upp och blåses till en flaska. Flasktillverkning kan vara en integrerad process (det vill säga att samma företag köper PET, tillverkar en förform och blåser den till flaskor) eller inskränka sig till det andra steget (att blåsa förformen till en flaska). Det är relativt lätt att transportera förformar, eftersom de är små och kompakta, medan tomma flaskor är instabila och på grund av sin storlek mycket dyra att transportera.

(281) PET-flaskorna fylls med vatten och/eller andra drycker av buteljeringsföretag. Buteljeringsföretagen är ofta delaktiga i PET-verksamheten antingen via integrerad flasktillverkning eller via bearbetningsavtal med omvandlande underleverantörer och/eller flasktillverkare för vilkas räkning de förhandlar om PET-priset med tillverkaren (”soft tolling”), eller så köper de PET till sina egna flaskor (”hard tolling”).

(282) Således kan man utskilja två användargrupper:

— Omvandlare och/eller flasktillverkare – som köper PET direkt från tillverkarna, omvandlar den till förformar (eller flaskor) och säljer den vidare för bearbetning (eller buteljering) i efterföljande led.

— Buteljeringsföretag – som köper PET för sina flasktillverkande/omvandlande underleverantörers räkning (”hard tolling”) eller förhandlar fram PET-priset för dessas räkning (”soft tolling”).

(a) *Omvandlare*

(283) Tillverkarna av förformar är de främsta användarna av flaskmaterial-PET. Fyra omvandlare, som svarar för 16 procent av unionens förbrukning under undersökningsperioden, samarbetade till fullo i undersökningen (det vill säga lämnade in fullständigt ifyllda frågeformulär inom tidsfristen). Som nämns ovan framförde ett stort antal omvandlare också senare under undersökningen sitt motstånd mot åtgärder, men de lämnade inga kontrollerbara uppgifter om sin förbrukning. Den samarbetsvilliga importagenten hävdade under en utfrågning att över 80 procent av användarna i EU är emot åtgärderna. Denna uppgift var dock inte tillräckligt underbyggd och kunde inte kontrolleras.

(284) En organisation som företräder europeiska plastomformningsföretag (EuPC) uppgav vid en utfrågning att den ställer sig neutral till detta förfarande. En del av dess medlemmar skulle motsätta sig eventuella åtgärder, men dagens PET-priser på den europeiska marknaden är inte hållbara för de företag som återvinner PET. Dessa företag (som också företräds av EuPC) skulle vara positiva till åtgärder. I ett senare skede av undersökningen ändrade dock organisationen sin ståndpunkt och motsatte sig införande av åtgärder. EuPC hävdade att införandet av åtgärder skulle medföra alltför stora kostnader för plastomformningsindustrin i EU, som främst består av små och medelstora företag. Organisationen ansåg att dessa företag inte skulle kunna absorbera högre PET-priser, vilket skulle leda antingen till nedläggningar eller utflyttning från EU. Dessa påståenden underbyggdes inte ytterligare i detta skede.

(285) De samarbetsvilliga omvandlarna hade sammantaget 1 300 anställda, och de omvandlare som tillkom senare under undersökningen uppgav sig ha 6 000 anställda. Importagenten och hans kunder uppgav under utfrågningen att omvandlarna sysselsätter omkring 20 000 personer. Sysselsättningsuppgifterna återstår att kontrollera.

(286) På grundval av tillgängliga uppgifter svarar den PET som används för tillverkning av förformar för mellan 70 och 80 procent av omvandlarnas totala tillverkningskostnader. Den medför således en mycket viktig kostnad för dessa företag. Hittills har undersökningen visat att de samarbetsvilliga omvandlarna i genomsnitt redan redovisar vissa förluster. Med tanke på att större delen av omvandlarna är små och medelstora lokala företag kan de på kort till medellång sikt bara ha begränsade möjligheter att föra eventuella kostnadsökningar vidare till sina kunder, särskilt när dessa (buteljeringsföretagen) är relativt stora aktörer som har mycket bättre förhandlingspositioner. Avtalen om försäljning av förformar och/eller flaskor (som vanligen omförhandlas varje år) innehåller dock ofta en mekanism för att ta hänsyn till variationer i PET-priserna.

(287) Omvandlarna och den samarbetsvilliga importagenten hävdade att åtgärder skulle leda till att en del större förformstillverkare flyttar sina standardiserade produktionslinjer till EU:s grannländer. Med tanke på att kostnaderna för att transportera förformar begränsade sträckor är relativt låga sker detta redan i viss utsträckning. Hittills tycks dock faktorer som närhet till kunderna eller flexibla leveranser uppväga de fördelar som grannländerna kan erbjuda. Med tanke på att de föreslagna åtgärderna är måttliga till sin omfattning anser kommissionen preliminärt att fördelarna med att tillverka förformar utanför EU inte bör uppväga de nackdelar som för närvarande finns. På grund av transportkostnaderna förväntas dessutom omlokalisering bara vara ett alternativ för företag vilkas kunder finns nära EU:s gränser, inte för omvandlare som har sina kunder i andra delar av EU.

(288) Omvandlarna och den samarbetsvilliga importagenten hävdade också att eventuella åtgärder endast kunde ge PET-tillverkarna kortsiktiga lättnader. De hävdade att efterfrågan på medellång till lång sikt, när tillverkarna av förformar flyttar utanför EU, kommer att vara för låg på EU-marknaden för PET-tillverkarna och att de sjunkande priserna i slutändan kommer att tvinga dem att lägga ned sin verksamhet eller flytta ut ur EU. Med tanke på de överväganden som redovisas i ovanstående skäl och att kommissionen preliminärt anser att tillverkarna av förformar ännu inte har ekonomiskt tvingande skäl att flytta ut ur EU är det inte sannolikt att detta scenario förverkligas.

(289) Preliminärt kan det således inte uteslutas att införandet av åtgärder kommer att ha en betydande inverkan på omvandlarnas tillverkningskostnader. Eftersom det är osäkert vilka möjligheter tillverkarna av förformar och/eller flaskor har att föra de höjda kostnaderna vidare till sina kunder kan dock inte effekten på omvandlarnas lönsamhet och resultat i stort klart anges i detta preliminära skede.

(b) *Buteljeringsföretag*

(290) Sex buteljeringsföretag, däribland filialer till Coca-Cola Co., Nestle Waters, Danone och Orangina, samarbetade i undersökningen, det vill säga lämnade in fullständigt ifyllda frågeformulär inom tidsfristen. De svarar för omkring 11 procent av PET-förbrukningen i unionen under undersökningsperioden. De lämnade uppgifterna har ett sådant format att antalet anställda som är direkt delaktiga i tillverkning där PET används inte enkelt kan fastställas. Provisoriskt uppskattas antalet personer dock till omkring 6 000. På grundval av tillgängliga uppgifter uppskattar kommissionen att sammantaget mellan 40 000 och 60 000 personer är direkt delaktiga i tillverkning där PET används i buteljeringsindustrin i unionen.

(291) På grundval av tillgängliga uppgifter varierar PET-kostnadernas andel av de samarbetsvilliga buteljeringsföretagens totala kostnader mellan 1 och 14 procent, beroende på kostnaderna för andra insatsvaror som används i tillverkningen av deras respektive produkter. De tillgängliga uppgifterna visar att PET tenderar att vara en viktigare kostnadspost för tillverkarna av mineralvatten (särskilt icke märkesprodukter), medan kostnaden har en marginell inverkan för en del företag som buteljerar läskedrycker. Uppgifterna visar att PET-kostnaderna i vissa fall kan svara för upp till 20 procent av det slutliga pris som kunderna betalar för mineralvattnet. Kommissionen uppskattar att PET-kostnaderna i genomsnitt utgör upp till 10 procent av buteljeringsföretagens totala kostnader.

(292) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att en ökning av PET-priset till följd av att de föreslagna åtgärderna införs endast kommer att ha en begränsad effekt (en kostnadsökning på mindre än 2 procent) på buteljeringsföretagens sammantagna situation, även om de, såsom har hävdats, skulle ha svårt att föra de höjda kostnaderna vidare till sina kunder, vilket hur som helst åtminstone på medellång sikt inte är sannolikt.

6.5. **Otillräckligt PET-utbud**

(293) Åtskilliga berörda parter hävdade att införandet av åtgärder skulle resultera i brist på PET på EU-marknaden och att unionstillverkarna inte har tillräcklig kapacitet för att klara den befintliga efterfrågan.

(294) Kommissionen konstaterar att unionstillverkarna endast utnyttjade 69 procent av sin kapacitet under undersökningsperioden och har tillräcklig ledig kapacitet för att ersätta importen från de berörda länderna om det skulle bli nödvändigt. Syftet med tullen skulle dock inte vara att få företagen att avhålla sig från import, utan endast att återställa rättvis konkurrens på marknaden. Dessutom finns det också andra försörjningskällor.

(295) Vidare förväntas PET-återvinningsindustrin öka sin tillverkning om priset på nytillverkad PET i EU hålls på en rimlig nivå och inte tillåts falla till följd av illojal konkurrens.

6.6. **Övriga argument**

(296) Den iranska importören hävdade att införande av åtgärder mot den iranska PET-industrin skulle få en oproportionerligt stor effekt eftersom Iran är ett utvecklingsland och iranska exportörer redan är starkt missgynnade på grund av internationella sanktioner. Kommissionen tillämpar konsekvent antisubventionsåtgärder mot både industriländer och utvecklingsländer när de rättsliga förhållandena motiverar det. Det faktum att sanktioner införts mot Iran är irrelevant enligt gällande antisubventionsbestämmelser.

6.7. **Slutsats beträffande unionens intresse**

(297) Avslutningsvis förväntar sig kommissionen att införandet av åtgärder mot import från de berörda länderna skulle ge unionsindustrin, liksom de övriga unionstillverkarna, möjlighet att förbättra sin situation genom ökad försäljning, högre priser och större marknadsandelar. Vissa negativa effekter kan uppstå i form av kostnadsökningar för användarna (främst omvandlarna), men dessa kommer troligen att uppvägas av de fördelar som förväntas uppstå för tillverkarna och deras leverantörer.

(298) Genom att rättvis konkurrens återställs och en rimlig prisnivå bibehålls i EU främjas återvinning av PET, vilket bidrar till att skydda miljön. Kommissionen drar därför preliminärt slutsatsen att det på det hela taget inte finns några tvingande skäl att inte införa åtgärder i det här fallet. Denna preliminära bedömning kan behöva revideras i slutskedet, efter kontroll av svaren på frågorna i frågeformuläret och fortsatt undersökning.

7. **FÖRSLAG TILL PROVISORISKA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(299) Mot bakgrund av de preliminära slutsatserna beträffande subventionering, därav vållad skada och unionens intresse bör provisoriska åtgärder införas beträffande import av den berörda produkten från Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten för att förhindra att subventionerad import vållar unionsindustrin ytterligare skada.

7.1. **Nivå för undanröjande av skada**

(300) De provisoriska åtgärderna mot import med ursprung i de berörda länderna bör införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som den subventionerade importen vållat unionsindustrin, utan att den konstaterade subventionsmarginalen överskrids. Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevållande subventioneringen ansågs det att eventuella åtgärder borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina produktionskostnader och uppnå en sådan sammanlagd vinst före skatt som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, det vill säga om det inte förekom någon subventionerad import.

(301) Unionen ansåg att lönsamhetsmålet 7,5 procent, vilket användes i förfarandet mot Folkrepubliken Kina, var lämpligt. Under skadeundersökningsperioden nådde unionsindustrin dock aldrig upp till denna lönsamhet (den var aldrig ens lönsam) och uppgav generellt att den vanligen har ganska låga marginaler. Den högsta lönsamhet som två företag som ingick i stickprovet uppnådde under ett år under skadeundersökningsperioden var 3 procent. Under dessa omständigheter ansåg kommissionen preliminärt att 5 procent var det lämpligaste lönsamhetsmålet.

(302) På denna grundval beräknades ett icke skadevållande pris för unionsindustrin för den likadana produkten. Det icke skadevållande priset räknades fram genom att subtrahera den faktiska vinstmarginalen från priset fritt fabrik och addera det kostnadstäckande priset till det ovan nämnda lönsamhetsmålet.

(303) Med tanke på att råmaterialpriserna och följaktligen PET-priserna varierade betydligt på unionsmarknaden under undersökningsperioden ansåg kommissionen det lämpligt att beräkna nivån för undanröjande av skada på grundval av kvartalssiffror.

Land	Nivå för undanröjande av skada
Iran	17,0 %
Pakistan	15,2 %
Förenade Arabemiraten	18,5 %

7.2. **Provisoriska åtgärder**

(304) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen görs bedömningen att en preliminär utjämningstull bör införas på import av den berörda produkten med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten i nivå med den lägsta subventions- eller skademarginal som fastställts, i enlighet med regeln om lägsta tull.

(305) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen görs bedömningen att en preliminär utjämningstull bör införas på import med ursprung i Iran i nivå med den skademarginal som fastställts, medan import med ursprung i Pakistan och Förenade Arabemiraten bör belastas med en preliminär utjämningstull i nivå med den subventionsmarginal som fastställts.

(306) Kommissionen konstaterar att PET-kostnaderna och -priserna fluktuerar betydligt under relativt korta tidsperioder. Kommissionen ansåg det därför lämpligt att införa tullar i form av ett specifikt belopp per ton. Detta belopp beräknades genom att utjämningstullsatsen tillämpades på de exportpriser cif som användes i det parallella antidumpningsförfarandet.

(307) På denna grundval föreslås följande utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif unionens gräns, före tull:

Land	Total subventionsmarginal	Varav exportsubvention	Skademarginal (på kvartalsbasis)	Provisorisk utjämningstullsats	
				%	Belopp (euro/ton)
Iran	53 %	2 %	17,0 %	17,0 %	142,97
Pakistan	9,7 %	7,4 %	15,2 %	9,7 %	83,64
Förenade Arabemiraten	5,1 %	0 %	18,5 %	5,1 %	42,34

7.3. **Slutbestämmelser**

(308) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som gav sig till känna inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande får lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Det bör också anges att de resultat av undersökningen om införande av tullar som redovisas i denna förordning är provisoriska och kan komma att behöva omprövas innan eventuella slutgiltiga åtgärder vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En provisorisk utjämningstull införs härmed på import av polyetentereftalat med en viskositet på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628-5, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Iran, Pakistan och Förenade Arabemiraten.

2. Följande satser för den preliminära utjämningstullen ska tillämpas på nettopriset fritt vid unionens gräns, före tull, för den produkt som avses i punkt 1:

Land	Utjämningstullsats (euro/ton)
Iran: Alla företag	142,97
Pakistan: Alla företag	83,64
Förenade Arabemiraten: Alla företag	42,34

3. I de fall varor skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [1] ska den provisoriska utjämningstullen, beräknad på grundval av de belopp som anges ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

4. Övergång till fri omsättning i unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för den här förordningens antagande, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

Berörda parter får enligt artikel 31.4 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 lämna synpunkter på tillämpningen av denna förordning inom en månad efter dess ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i fyra månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2010.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

[1] EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.